

V nedeljo dopoldne je na letališče Ljubljana-Brnik prispelo 460 slovenskih rojakov iz ameriškega mesta Minesotta. Skupino vodi znani ameriški Slovenec Frenk Tekavec. — Foto: F. Perdan

Leto XXVIII. Številka 48

Ustanovitelji: obč. konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Trzin — Izdaja ČP Glas Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič — Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

Kranj, torek, 24. VI. 1975

Cena: 1 din

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Poleg več tisoč obiskovalcev iz najrazličnejših koncev Gorenjske so se VII. zboru aktivistov in borcev v Domžalah udeležili tudi Sergej Kraigher, Lidija Šentjura, dr. Marijan Breclj, inž. Andrej Marinc, Mitja Ribičič, general Franc Tavčar-Rok, Franc Kimovec-Žiga, Peter Stante-Skala in drugi vidni slovenski družbenopolitični delavci.

Svoboda nam ni bila prinesena na konicah tujih bajonetov

Slavnostni govor v Domžalah je imel član sveta federacije Miha Marinko — VII. zboru aktivistov so prisostvovali tudi mnogi vidni družbenopolitični delavci

Veličastno in slovesno. To sta dve glavni značilnosti, s katerima lahko označimo nedeljski VII. zbor gorenjskih aktivistov v Domžalah. Udeležilo se ga je več tisoč ljudi, domačinov in obiskovalcev iz različnih krajev naše ožje domovine, gostov in mladine, pripadnikov predvojnih in povojnih generacij.

Uvod v osrednjo proslavo je predstavljala pisana povorka skozi središče prazničnih, v zastave odetih Domžal, ki so jo sestavljali ešaloni borcev in vojaških invalidov, teritorialnih enot, civilne zaščite in gasilcev, narodne noše, mengeška in domžalska godba, mladinci in tabor-

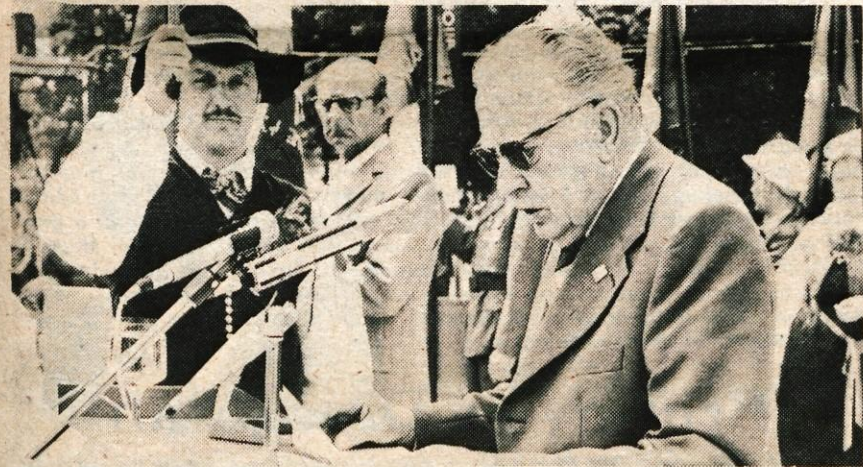
niki, šolarji, pionirji-prometniki, športniki in drugi. Cilj spreveda je bil park okrog novega 7 metrov visokega in iz več kot 400 delov strelnega orožja sestavljenega spomenika borbe in dela, stoječega zraven poslopja PTT. Ob spomeniku, avtor je znani pisatelj in kipar Tone Svetina, sta govorila predsednik občinske skupščine Jernej Lenič ter nekdanji sekretar kamniškega okrožja KPS Franc Zupančič-Marjan, navzoči pa so nato z enominutnim molkom počastili spomin na 92 žrtev boja proti okupatorju, kolikor je znašal krvavi davek domžalskega okoliša v minuli vojni.

Po žalostinki, polaganju vencev in

dvigianju zastav je množica krenila v smeri glavnega prireditvenega prostora, v bližnjem športnem parku. Začetek programa so naznanili zvoki fanfar, da bi jim potlej sledila mogočna internacionala v izvedbi stoglavega združenega pevskega zbora. Po otvoritvenem pozdravu predsednika OK SZDL Janeza Vrečka je obiskovalcem in gostom (zboru so namreč prisostvovali tudi Sergej Kraigher, Marijan Breclj, Mitja Ribičič, Lidija Šentjura, Andrej Marinc, Franc Tavčar-Rok, Franc Kimovec-Žiga in Peter Stante-Skala) spregovoril član sveta federacije Miha Marinko.

Če kje, potem ravno v Sloveniji oboroženi odpor ni bil plod zgolj spontanega revolta prebivalcev, marveč rezultat skrbnih priprav v okviru OF, pod vodstvom komunistične partije, je poudaril

Nadaljevanje na 1

Slavnostni govor je imel član sveta federacije Miha Marinko.

Družbici gostov iz Trziča spričo bogatega sporeda in dobre organizacije prirediteljev v Domžalah ni bilo niti za trenutek dolgčas.

Pred opoldansko pripeko se je tale skupinica Ločanov zatekla v zavetje drevoja, h klöpem in mizam, postavljenim v neposredno bližino prireditvenega prostora. Prišleki iz Škofje Loke so budno spremljali potek dogodkov, saj bodo prihodnje leto prav oni organizatorji VIII. zbora gorenjskih aktivistov v Dražgošah.

RAZPRODAJA ...

v kleti
Globusa —
oddelek
dekorativa

pestre izbire

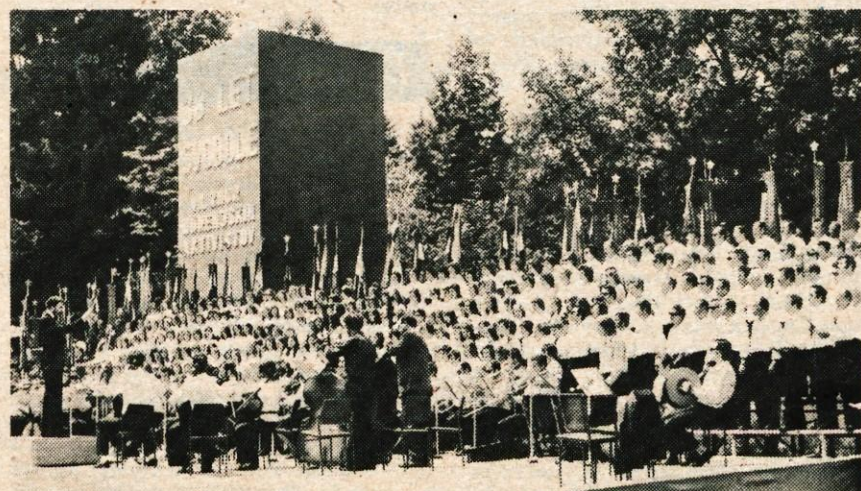
tapet iz uvoza

po znižanih cenah

30 %

količine so omejene

RAZPRODAJA

Veličasten je bil pogled na glavno tribuno v domžalskem športnem parku, ki so jo zapolnili pevci, glasbeniki in recitatorji, akterji bogatega kulturnega programa.

Naročnik:

XXV. JUBILEJNI MEDNARODNI GORENJSKI SEJEM OD 8. DO 18. AVGUSTA

Zbor pionirjev Jugoslavije

Nad 8000 jugoslovanskih pionirjev je v nedeljo skupaj z vrstniki iz zamejstva ter mladimi gosti iz Italije, Avstrije in Madžarske proslavilo 30-letnico svobode in zmage nad fašizmom. Zbor pionirjev je bil združen z zaključkom njihovega pohoda po poteh svobode in IX. korpusa ter kurirčkove pošte. Na teh manifestacijah je sodelovalo več kot 50.000 slovenskih pionirjev, ki so prehodili več kot 1000 kilometrov dolgo pot.

Akcija uspela

V dveh solidarnostnih krogih akcije za odpravo posledic potresa na Kozjanskem so slovenski delovni ljudje zbrali skupaj 241.513.000 dinarjev. Ta denar je tudi skoraj v celoti porabljen. Na sobotni seji koordinacijskega odbora so razdelili kar je še ostalo. Tako so namenili 1,5 milijona dinarjev gorenjskim občinam, ki gradijo šole v Smarju pri Jelšah, za šolo v Loki pri Žusmu pa so prispevali 480.000 dinarjev.

Na seji so sprejeli sklep o nadaljevanju solidarnostne akcije v letošnjem in v prihodnjem letu. Predvidevajo, da bodo iz različnih virov (družbeni dogovor, sredstva po zakonu o solidarnosti ob elementarnih nezgodah, stanovanjska solidarnostna sredstva) zbrali še 350 milijonov dinarjev.

Ob koncu so poudarili velik uspeh te akcije, saj slovenska družba doslej še ni v tako velikem obsegu priskočila na pomoč prizadetim krajem. Pri tem je posebej treba pohvaliti solidarnost slovenskih delavcev, ki so denar prispevali od svojih osebnih dohodkov.

Mednarodno leto žensk

V Ciudad Mexico zaseda svetovna konferenca mednarodnega leta žensk. Njeno delo poteka po treh tirih. Plenum se bo ukvarjal s cilji in z nameni mednarodnega leta žensk, s sodelovanjem žensk pri krepitevi miru v svetu, z odpravo rasnega razlikovanja in z drugimi vprašanji iz mednarodne politike. Kot prva je o tem spregovorila predsednica vlade Sri Lanke Sirimavo Bandaranaike.

Konferenca zaseda tudi v dveh zborih. Prvi se je lotil začetnega dokumenta — akcijskega načrta za kratkoročne in dolgoročne ukrepe, ki naj omogočijo, da bodo ženske postale enakopravne ter odpravijo diskriminacijo na podlagi spola. Drugi odbor pa bo pripravil več resolucij o teh vprašanjih.

Hkrati poteka v mehiškem glavnem mestu tudi posebna tribuna, na kateri obravnavajo enaka ali podobna vprašanja. Razprav so se udeležile tudi članice naše delegacije Vida Tomšič, Zora Tomič in Nevenka Petrič.

Brigada RK za Kozjansko

Republiški odbor RK bo v sodelovanju z Zvezo skupnosti otroškega varstva in ljubljanskim Lekom letos že drugi organiziral specializirano brigado RK dr. Jože Potrč. Posamezne specializirane čete mladih brigadirjev se bodo vključile v delo in življenje vseh petih KS na Kozjanskem. Tako bodo socialni delavci, ena od čet, anketirali starostnike v krajevni skupnosti Dobje in Kozje, medicinske sestre bodo pomagale zdravstvenima postajama Kozje in Planina pri Sevnici pri negi bolnikov na domu in v ambulanti. Specializirana četa mladih tehnikov bo urejala vodna zajetja ter sodelovala pri sanaciji ciji vasi Krivica. Že dobro upeljano delo s predšolskimi otroki v Dobju, Planini pri Sevnici, Lesičnem in Kozjem bo tudi letos nadaljevala skupina vzgojiteljic. Peta četa, sestavljajo jo mladi gradbeniki, pa bo pomagala pri gradnji hiše v Žegarju in napeljavila vodovodnih priključkov.

PREDSEDNIK TITO ODPOTOVAL IZ SLOVENIJE — Predsednik republike Josip Broz Tito z ženo Jovanko je v nedeljo dopoldne z brniškega letališča odpotoval v Beograd. S predsednikom je odpotoval tudi sekretar izvršnega komiteja predsedstva CK ZKJ Stane Dolanc. Na brniškem letališču so se od predsednika Tita poslovili Edvard Kardelj z ženo Pepco, Sergej Kraigher, Lidija Sentjunc, Franc Popit, Marjan Breclj, Andrej Marinc, Mitja Ribičič, Tone Volčič in drugi predstavniki družbenopolitičnega življenja. Pred tem je predsednik republike konferenco ZSMS Ljubo Jasnič izročil predsedniku Titu prvo zlato značko mentorja ZSMS in se mu tako v imenu mlade generacije republike Slovenije zahvalil za njegovo revolucionarno delo. — A. Ž. — Foto: F. Perdan

Včeraj so se tudi v kranjski občini začele številne prireditve v počastitev 50-letnice Komunistične partije, ki bodo trajale do petka, 27. junija. Ob 10. uri je bila v dvorani občinske skupščine najprej tribuna članov zveze komunistov slovenske čevljarke oziroma obutvene industrije. Zbrali so se komunisti iz te panoge iz cele Slovenije. Organizator tribune je bila tovarna Planika. Sodelovali so tudi člani lista Komunist. Ob 13. uri pa so v avli občinske skupščine odprli razstavo ob 50-letnici Komunistične partije Slovenije. Odprl jo je član centralnega komiteja ZK Slovenije Vinko Hafner. Na slikah: z dopoldanske tribune komunistov obutvene industrije Slovenije; razstavo ob 50-letnici Komunistične partije v avli občinske skupščine je odprl Vinko Hafner. — A. Ž. — Foto: F. Perdan

Teden Komunistične partije

Jesenice

V tem tednu praznujejo teden Komunistične partije v jeseniški občini. Začeli so z včerajšnjo tribuno komunistov o vzgoji in o izobraževanju, glede na uvedbo celodnevne osnovne šole v občini. Na celodnevno osnovno šolo se prav intenzivno pripravljajo na vseh šolah, posebno pa na žirovniški osnovni šoli, ki jo bo uvedla še letošnjo jesen.

Za sredo ob 18. uri je na Jesenicah v sejni dvorani skupščine občine sklican aktiv komunistov — kulturnih delavcev, na katerem bodo govorili o novi vlogi kulture v delovnih organizacijah in v krajevnih skupnostih. Že prej so o stanju kulturnega življenja razpravljali v krajevni skupnosti Javornik-Koroška Bela in v jeseniški Železarni komunisti kulturni delavci in tako pripravili gradivo za posvetovanje tudi za teden Komunistične partije. V četrtek se bodo jeseniški komunisti udeležili ustnega časopisa v Kranju, v petek pa bo ob 18. uri v gledališču Tone Čufar proslava ob 50-letnici pisane partijske besede.

V tem tednu bodo sklicali sestanke osnovnih organizacij na terenu in v delovnih organizacijah ter v drugih skupnostih in razpravljali o pomenu pisane partijske besede, izvolili poverjenike za Komunistične usta-

navljali marksistične krožke ter v posameznih šolah organizirali predavanja o organiziranju in delovanju partije v najtežjih časih in o sedanjem delovanju Zveze komunistov. D. S.

Tržič

V tržiški občini se je v petek zvečer končalo praznovanje tedna Komunistične partije. Sklepa slovesnost je bila v osnovni šoli Kokrškega odreda v Križah. Udeležilo se je je okrog 70 ljudi, med katerimi so bili komunisti z daljšim partijskim stažem in predstavniki občinskih družbenopolitičnih organizacij, skupščine in krajevne skupnosti. Na prireditvi, ki jo je popestril kulturni program, so sprejeli v ZK in podelili politično literaturo 27 novim članom.

Razen torkovega celodnevne obiska Mitja Ribičiča v tržiški občini je bila pomembna prireditve v tednu Komunistične partije v sredo zvečer, ko je bil pri občinski konferenci ZKS oblikovan aktiv poverjenikov Komunistične partije in druge partijske literature. Člani aktiva, izvoljeni po osnovnih organizacijah in aktivih ZK, so sprejeli okvirni delovni program in sklenili vključiti v delo tudi komisijo za obveščanje, ki deluje v sklopu komisije za idejna vprašanja komiteja. —jk

Jesenice

V četrtek, 19. junija, so se na Jesenicah srečali dolgoletni aktivisti delavsko-kulturnega gibanja Jesenic, dobitniki priznanj ob 40-letnici zleta Svobode, dobitniki priznanj ZKPO Slovenije. Zbralo se je devetnajst nagrajencev. Spregovoril jim je predsednik občinskega sindikalnega sveta in poudaril pomen predvojnega delovanja in aktivnega dela pri razvijanju delavske kulture.

ZKPO jeseniške občine pa je minuli četrtek podelila tudi plakete udeležencem letošnjega občinskega srečanja pevskih zborov. Plakete so prejeli: zbor cicibanov glasbene šole, pionirski zbor žirovniške šole, pionirski zbor osnovne šole Tone Čufar, mladinski zbor osnovne šole Žirovnica, mladinski zbor glasbene šole, oktet DPD Svoboda Zabreznica in mladinski zbor Blaž Arnič. Posebno plaketo pa je prejel dolgoletni zborovodja mladinskega pevskega zbora Blaž Arnič in centralnega zbora glasbene šole Janko Pribošič. J. Rabič

Kranj

Včeraj popoldne je bil skupni sestanek skupine delegatov za področje gospodarstva in zbora občin. Razpravljali so o gradivu za 18. sejo zbora združenega dela in zbora občin republiške skupščine ter izoblikovali in uskladili stališča do posameznih vprašanj.

V četrtek dopoldne se bodo v Kranju sestali direktorji temeljnih organizacij združenega dela in organizacij združenega dela, predsedniki delavskih svetov, vodje kadrovske službe in vodje odborov za mesebojna delovna razmerja. Na posvetovanju, ki ga organizirajo izvršni svet občinske skupščine, klub gospodarstvenikov in društvo ekonomistov, bodo razpravljali o problematiki zaposlovanja v kranjski občini.

V sredo, 2. julija, popoldne se bodo v Kranju sestali na ločenih sejah vsi trije zbori kranjske občinske skupščine. Razpravljali bodo o urbanističnem programu občine Kranj, urbanističnem načrtu mesta Kranja, urbanističnem redu za območje občine ter o zazidalnih načrtih za mestni center Kranja, za Solski center Zlato polje in za počitniške hišice območja Ambrož, Senturska gora in Mače pri Predvoru. Predviden je tudi sprejem odloka o podeljevanju priznanj v občini. A. Ž.

Radovljica

Danes popoldne bo v Radovljici prva seja občinske konference zveze socialistične mladine. Sprejeli bodo poslovnik in pravila o delovanju občinske organizacije ZSMS. Razpravljali bodo tudi o delu občinske konference in njenih organov in izvolili novo vodstvo.

Kot smo že pisali, se bodo jutri popoldne v Radovljici sestali na ločenih sejah vsi trije zbori radovljiške občinske skupščine. Med najpomembnejšimi točkami dnevnega reda bo obravnava poročil s področja odkrivanja in zatiranja klasične, gospodarske in politične kriminalitete, sklepanje o dovojitvi uporabe dopolnilnega dela nad 5 do 7 delavcev pri samostojnih obrtnikih, sklepanje o nekaterih zazidalnih načrtih in nekaterih družbenih dogovorih. A. Ž.

Škofja Loka

V petek je bil v Škoji Loki posvet predsednikov osnovnih organizacij sindikata v občini. Na posvetu, ki ga je vodil predsednik občinskega sindikalnega sveta, so govorili o uresničevanju ustavne vsebine samoupravljanja v temeljnih organizacijah združenega dela, o uresničevanju samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in študentov v občini, o uresničevanju dogovora o financiranju krajevnih skupnosti in o akciji za zbiranje pomoči občanom, ki so jih prizadele spomladanske poplave in plazovi. —lb

Tržič

Ta teden se bodo začeli sestajati v tržiški občini izvršni odbori krajevnih konferenc SZDL. Sestanki so načrtovani v Kovorju, Tržiču — mestu, Jelenjolu in na Ravnah. Na njih bodo razpravljali o uresničevanju nove organiziranosti Socialistične zveze in ocenjevali preteklo ter načrtovali prihodnje delo.

Na občinskem svetu Zveze sindikatov v Tržiču je bil pretekli teden občini zbor sindikata delavcev, zaposlenih pri zasebnih delodajalcih. Na zboru so izvolili izvršni odbor nove sindikalne organizacije in razpravljali o osnutku kolektivne pogodbe, organiziranosti sindikata in načinu povezovanja čim večjega števila delavcev, zaposlenih pri zasebnih delodajalcih.

Na osnovi družbenega dogovora o usmerjeni stanovanjski blokovi gradnji, zasnovani na srednjeročnem programu, in sklepa podpisnikov dogovora so zbori tržiške občinske skupščine na zadnjih sejah pooblastili samoupravno stanovanjsko skupnost, da opravlja nadzor nad usmerjeno blokovo gradnjo v občini. Skupnost bo nadzorovala gradnjo na osnovi določil zakona o graditvi objektov. Skupščinski zbori so na omenjenih zasedanjih tudi sklenili ukiniti solidarnostni sklad za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu tržiške občine. Z ustanovitvijo samoupravne stanovanjske skupnosti se je namreč solidarnostni sklad preoblikoval v samoupravno enoto za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu. —jk

Proslava v Dražgošah

V torek, 22. julija, na dan vstaje slovenskega naroda, bo v partizanskih Dražgošah, vasi nad Selško dolino, ena od osrednjih gorenjskih in slovenskih proslav v počastitev 30-letnice osvoboditve in zmage nad fašizmom.

V ponedeljek so se v prostorih dražgoške osnovne šole zbrali na posvetu predstavniki posameznih komisij za pripravo proslave. Člani komisij za materialna vprašanja, za program, za propagando, za varnost ter tehnična vprašanja so poročali o dosedanjem delu ter o programih, ki so jih pripravili za delo v prihodnje. Na dan vstaje, ko bo v Dražgošah postavitve temeljnega kamna za spomenik dražgoški bitki, pričakujejo prireditelji, da bo pod obronke Jelovice prispelo blizu 10.000 ljudi.

V kulturnem programu bodo sodelovali: pevski zbor Iskra iz Kranja, recitatorji iz Kranja in Škofje Loke ter pihalne godbe. Recital za proslavo je napisal književnik Ivan Jan, slavnostni govornik na proslavi pa bo predsednik republiškega odbora Zveze združenj borcev NOV Janko Rudolf.

Na proslavo v Dražgoše bo prispela tudi mladinska pohodna enota, enota, ki bo potovala po poteh Avnoja. Skupina bo sestavljena iz pripadnikov vseh ju-

goslovanskih narodov in narodnosti. Teden dni pred proslavo pa bo začela v legendarnih Dražgošah delati tudi mladinska delovna brigada. Mladinci, ki bodo z delovno akcijo nadaljevali tudi še nekaj dni po proslavi, bodo uredili teren in zemljišče, kjer bo stal spomenik, ter popravljali vaške poti.

Na svečani proslavi bodo prisegli tudi mladi prostovoljci iz teritorialnih enot škofjeloškega odreda. —jg

Novi predsednik jeseniške SZDL Zdravko Črv

V petek, 20. junija, je bila v sejni dvorani skupščine občine Jesenice prva seja občinske konference SZDL Jesenice, na kateri so ocenili minulo obdobje delovanja občinske konference in njenih organov ter izvolili novega predsednika, podpredsednika in sekretarja občinske konference, predsedstvo in ostale organe.

Za novega predsednika občinske konference SZDL so po poprejšnjih razpravah izvolili Zdravko Črva, do zdaj zaposlenega v jeseniški Železarni, za podpredsednika Marjana Jelovčana in za sekretarja Slavka Humerca. Predsedstvo občinske konference bo sestavljeno iz 25 delegatov, ki so jih izvolili na seji.

Ob koncu seje so člani konference SZDL Jesenice izvolili za delegata v republiški konferenci Maro Taler, dosedanjo predsednico občinske konference. Za njeno uspešno dosedanje delo se ji je v imenu članov konference zahvalil Joža Varl. D. S.

Knjigo- veznica in tiskarna Radovljica gradi nov obrat

Zaradi vse večjega širjenja dejavnosti Knjigoveznice in tiskarne Radovljica, ki je edina tovrstna delovna organizacija v radovljiški občini, je prek 40-članski kolektiv že pred leti začel razmišljati o razširitvi prostorov. Lani in predlanskim so potem le dobili celotni gradbeni projekt, ki so ga potrdili pristojni občinski organi in zavod za spomeniško varstvo Kranj. Slednji je namreč moral dati soglasje zaradi sedanje lokacije obratov v zaščitenem starem delu mesta Radovljice. Z gradbenimi deli, ki jih izvaja Splošno gradbeno podjetje Gorenje Radovljica, so začeli maja letos. Dela dobro napredujejo in kaže, da bo gradnja gotova do avgusta letos. Bodoči objekt, v katerem bodo uredili sodobno ročno in strojno stavništvo in tiskarski oddelek s pomožnimi prostori, bo stal v podaljškju stare stavbe na vrtu proti železniški postaji. Gradnja bo veljala okrog milijon dinarjev. Ta denar pa je kolektiv zagotovil iz lastnih sredstev.

Kolektiv pričakuje, da jim bo Ljubljanska banka, da bi s posojilom nabavili opremo. JR

Priprave na osrednjo gorenjsko proslavo

O organizacijah in tehničnih pripravah na osrednjo gorenjsko proslavo v počastitev 30-letnice osvoboditve, ki bo 4. julija v Begunjah, je na zadnji seji razpravljalo predsedstvo občinske konference socialistične zveze. Beseda o tem je tekla tudi na posvetovanju predsednikov krajevnih konferenc. Sklenili so, da se bodo o udeležbi na proslavi, okrasitvi kraja in nekaterih drugih vprašanih pogovorili v prihodnjih dneh na sejah političnih aktivov in izvršnih odborov. Poskrbeli bodo za avtobusne prevoze in udeležbo praporščakov na osrednji slovesnosti. Prav tako bodo uredili grobišča talcev v Begunjah in Dragi ter obnovili napise na spomenikih in nagrobnih ploščah. Posebne ekipe pa bodo na prireditvenem prostoru v Krpinu postavile oder za nastopajoče, stojnice za okrepčila, sanitarije in podobno. Poskrbeli bodo tudi za parkirne prostore.

Programska komisija pripravljalega odbora je tudi že izdelala dokončen program. Proslava se bo začela navečer praznika, ko bo v četrtek, 3. julija, koncert ansambla bratov Avsenik, prižiganje kresov, ognjemet in akcija taborniških organizacij ter vojakov iz Bohinjske Bele.

Udeleženci osrednje slovesnosti se bodo začeli zbirati v petek, 4. julija, že ob 8. uri pred poslopjem tovarne Elan v Begunjah. Tu bo zbirališče borcev Kokrškega odreda, Jeseniško-bohinjskega odreda, pripadnikov

partizanskih in teritorialnih enot, JLA, tabornikov in gasilcev s prapori. Od tod bo povorka ob 9. uri z godbama na pihala iz Gorij in Lesc krenila v Krpin.

Slovesnost se bo začela ob 10. uri. V bogatem kulturnem programu bodo sodelovali pihalni orkester JLA iz Ljubljane s solistoma Francem Javornikom in Jankom Lenarčičem, godbi na pihala iz Gorij in Lesc, pihalni orkester jeseniških železarjev, združeni pevski zbori radovljiške občine, recitatorska skupina iz Radovljice, harmonikarski orkester glasbene šole iz Radovljice in ansambel bratov Avsenik. Po prireditvi bo tovariško srečanje in ples, igrali pa bodo člani ansambla Gorenjci iz Radovljice. Organizatorji bodo poskrbeli tudi za okrepčila.

V soboto, 5. julija, ob 17. uri bo občinska konferenca ZSMS pripravila svečano akademijo 30 let v svobodi. Program pripravljajo taborniki, mladinci in vojniki. Nastopil bo tudi 100-članski ženski zbor pod vodstvom Albina Završnika. Zatem pa bo družabno srečanje.

V nedeljo, 6. julija, se bo program nadaljeval z uprizoritvijo partizanske drame Vida – Staša, ki so jo letos naštudirali člani gledališke sekcije DPD Svoboda Podnart v režiji J. Erzena.

Razen lepakov in letakov bodo natisnili 1500 brošur z opisom zaključnih borb za osvoboditev Begunj, akcij Kokrškega in Jeseniško-bohinjskega odreda in razvojem Begunj po osvoboditvi. Za praznik je organizator pripravil tudi posebne značke po zamisli medaljerja Stana Dremlja. Tiskan bo tudi nov katalog begunjskega muzeja. Razen tega bo v prostorih begunjskih družbenopolitičnih organizacij razstava partizanske grafike znanih slovenskih umetnikov Ive Šubica, Doreta Klemenčiča-Maja in Ivana Seljaka-Čopiča.

Pričakujejo, da se bo osrednje gorenjske svečanosti ob 30-letnici osvoboditve udeležilo najmanj 10.000 delovnih ljudi in občanov Gorenjske. JR

Zdravstveno varstvo in zavarovanje po samoupravnih sporazumih (3)

DENARNA NADOMESTILA IN POVRČILA
IZ ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA

Kar je bilo omenjeno v prejšnjem članku o obsegu zdravstvenega varstva, velja tudi za denarna nadomestila; skupnosti torej tudi same določijo osnove in višino denarnih nadomestil. Razlika je v tem, da občinske zdravstvene skupnosti v okviru zdravstvene skupnosti Slovenije sprejmejo dva samoupravna sporazuma, in sicer o enotnem najmanjšem obsegu denarnih nadomestil in sporazum o opredelitvi osnov za izračun nadomestila ter sistem usklajevanja nadomestil z gibanjem osebnih dohodkov. Tudi predloženi samoupravni sporazumi predvidevajo kot osnovo za izračun nadomestila osebne dohodke za primer bolezni ali poroda celotni osebni dohodek preteklega leta. Nadomestilo pa naj se v primeru bolezni izplačuje za prvih 60 dni v višini 80 odstotkov od osnove oziroma v višini 90 odstotkov od osnove od 61. dne dalje. Porodnice in zavarovanci, ki so v staležu dela nezmožnih zaradi nesreče pri delu, pa naj prejema nadomestilo v višini 100 odstotkov od osnove. Enako nadomestilo, to je 100-odstotno od osnove, naj prejema tudi učenci v poklicnem izobraževanju in vojaški vojni invalidi, imetniki Partizanske spomenice, španski borci, odlikovanci (Karadjorjeva zvezda, Zlata medalja Obilica) ter udeleženci NOB, če imajo čas udeležbe v NOB priznan v dvojnem štetju najmanj od 1. 1. do 15. 5. 1945. Zakon daje pravico do 100-odstotnega nadomestila osebnega dohodka tudi v primeru, če je zavarovanec zadržan od dela zaradi transplantacije kože, živega tkiva ali krvi v korist druge osebe in do nadomestila v običajni višini, ko neguje bolnega ožjega člana družine (otroka ali zakonca).

Posebno pozornost v javni razpravi pa zasluži določba sedanjega statuta gorenjske zdravstvene skupnosti, to je pravica do 90 dni bolniškega dopusta zaradi nege ožjega družinskega člana, katerega je na predlog zdravnika v izjemnih primerih lahko odobrila izvršilni odbor skupnosti. Povedati je treba, da v predlaganem samoupravnem sporazumu o pravicah, ki je pripravljen enotno za vse skupnosti v SRS, se določbe ni, ker te pravice ostale skupnosti v Sloveniji niso priznavale.

Pomembna novost v predlaganem samoupravnem sporazumu je tudi način usklajevanja nadomestila osebnega dohodka z gibanjem osebnih dohodkov zaposlenih oseb. Po predlogu naj bi se nadomestila usklajevala vsake tri mesece, in to na podlagi gibanja osebnih dohodkov v SR Sloveniji in ne več na podlagi gibanja osebnih dohodkov v posamezni organizaciji združenega dela. Po sedanjem statutu je veljalo, da je bilo nadomestilo valorizirano šele po preteku enega leta, kar je glede na inflacijska gibanja gotovo nevzdržno.

UVELJAVLJANJE PRAVIC

Glede uveljavljanja pravic iz zdravstvenega varstva in zavarovanja novi samoupravni akti ne predvidevajo večjih sprememb. Tudi v bodoče bodo zavarovane osebe prosto izbirale zdravnika splošne prakse in specialiste: okulista, otologa, pediatra, ginekologa, onkologa, venerologa in internista v primeru diabetičnega obolenja, seveda le na območju občinske ali regionalne skupnosti. Zavarovane osebe, ki ne bodo zdravstvenega varstva uveljavljale v skladu s sprejetim občinskim statutom, bodo prejele povrnjene stroške v višini, kakor bi nastali ob uveljavljanju na podlagi statuta.

Upravni postopek v zvezi z varstvom pravic je spremenjen toliko, da bo strokovna služba v primeru odklonitve pravice izstavila obvestilo, na drugi stopnji pa bo o sporni zadevi izstavila odločbo komisija za reševanje ugovorov.

Udeleženci zadnjega seminarja za novo sprejete člane Zveze komunistov na Jesenicah. Seminar je organizirala ideološka komisija pri občinski konferenci ZK, izvedla pa ga je jeseniška delavska univerza. – Foto: B. B.

Zazidalna načrta za Bistrico in Snakovo

Gradbeno zemljišče v Bistrici na Pavlinovi jasi (B-7) bo med prvimi v tržiški občini tudi komunalno opremljeno, medtem ko so v Snakovem prav zaradi te pomanjkljivosti nastali problemi

Upravni organ tržiške občinske skupščine izdala letno od 35 do 40 dovoljenj za gradnjo zasebnih stanovanjskih hiš. Načrtovalci zasebne stanovanjske graditve želijo nova naselja strniti čim bliže mestu, kar je obenem tudi želja organizacij združenega dela, saj prinaša vožnja iz oddaljenejših krajev obilico preglavic.

Tako bo zrasla nova gruča 33 atrijskih stanovanjskih hiš na Pavlinovi jasi v Bistrici, južno od naselja Ročevnica. Zemljišče ima izredno lepo sončno lego, razen tega pa bo komunalno urejeno, kar doslej v tržiški občini pri oddaji gradbenih parcel za zasebno gradnjo ni bil običaj. Načrti zazidave Pavlinove jase so bili javnosti predstavljeni od srede aprila do srede maja. Zidavo na Pavlinovi jasi, ki jo urbanisti imenujejo soseska B-7, je podprla tudi kmetijskozemljiška skupnost tržiške občine in s tem skupaj z

urbanisti in izvršnim svetom občinske skupščine ovrgla nekaj časa nasprotno mnenje lastnika zemljišča. Zazidava Pavlinove jase bo tekla postopoma, skladno s komunalnim urejanjem parcel.

Druga zazidalna površina za zasebne stanovanjske hiše se odpira v soseski K-4 v Snakovem. Graditelji so na tem zemljišču sicer že postavili nekaj hiš oziroma so jih začeli graditi, vendar so se pojavili problemi predvsem pri cestah in drugih komunalnih napravah. Tudi zaradi tega se v Trziču odločajo, da bi bile v prihodnje stavbene parcele komunalno urejene. V Snakovem so bili urbanisti primorani zazidalni načrt spremeniti in dopolniti s komunikacijami, obenem pa so v načrt vnesli še okrog 30 dodatnih stanovanjskih hiš. Občani na spremembo niso imeli pripomb, želeli pa so, da bi bil problem čim prej odstranjen.

J. Košnjek

Ob 30. obletnici osvoboditve Spomini na legendarno bitko

Karel Jelenc je Dražgosan. Čisto pravi domačin iz vasi nad Selško dolino. Rojen je bil tam gori pod obronki Jelovice. V rojstnem kraju je preživel mladost, okusil krutost vojne, strahote dražgoške bitke, sodeloval je pri obnovi porušene vasi in tudi po osvoboditvi ga ni premapila dolina.

»Kmetijo imam: malo zemlje, nekaj glav živine pa malo lesa v gozdu.« mi je pripovedoval dobrodušen možak, klena gorenjska grča, ki je ni upognilo niti težkih preizkušenj polno življenje, oni dan za eno od miz, ki so bile postavljene v bližini dražgoškega hrama učenosti. Zaželel si je namreč klepetati s sorbci, obujanja spominov skupno s prvoborci, nosilci partizanske spomenice, ki so se tisto popoldne zbrali na tovariškem srečanju v legendarnih partizanskih Dražgošah, ter z namenom, da si ogledajo mesto, kjer bo na proslavi 22. julija postavljen temeljni kamen za spomenik dražgoški bitki. Doslej je bil Karel zaposlen v dolini, zdaj mu ostaja več časa za delo na kmetiji.

»Že zgodaj sem moral iti služiti.« se danes spominja Karel Jelenc, oče osmih še živečih otrok (dva sta umrla), oče znanih slovenskih tekačev na smučeh, državnih reprezentantov. »V letih 1937 in 1938 sem bil pri vojakih.« pripoveduje, »potem pa sem spet prišel za delo doma. Les smo furali z Jelovice. Ja, takrat so že pričele prihajati novice o velikih osvajalskih apetitih Nemcev, o njihovega voditelja Hitlerja, o napadih na posamezne dežele. Kmalu smo tudi mi padli v okupatorjeve kremplje. In prišlo je tisto za nas najhujše leto... strašno leto 1942. Komaj smo prestopili prag novega leta, že se

je začelo. Tistikrat še nihče niti malo ni pomislil, da bo potrebno prestati toliko gorja, da bodo Dražgoše skorajda popolnoma porušene, da bo bitka terjala toliko življenj domačinov in borcev. Toda boj se je vlekel. Vse ostrejši je bil. A močan odpor z naše strani, zagrizena borba Cankarjevcev, velike izgube na sovražnikovi strani, vse to je nam domačinom vlivalo novega upanja. V vas si nismo upali drugače kot ponoči. Takrat se je ognjeni ples vsaj za kratek čas umiril. Potem pa se je vsakič zjutraj začel iz ure v uro ostrejši in srditejši spopad. Po dolgem obleganju se je sovražniku le posrečilo prodreti v vas. Začelo se je grozno maščevanje. Do zob oboroženi nemški vojaki so začeli z zverinskim streljanjem, klanjem in mučenjem nedolžnih domačinov. Niti živalim niso prizanesli krvočrneži. Potlej so nas spravili v sokolski dom. Tepli so nas, naš suvali... Tudi jaz sem od udarcev izgubil zavest. In nato so nas odpeljali v Šentvid. Šest tednov smo bili zaprti na pragu Ljubljane. V Selško dolino smo se vrnili februarja. Zasilno smo se nastanili na Češnjici. Nisem bil dolgo doma. Že kmalu po tistem sem odšel v partizane.«

Med vojno se v porušene in razdejane Dražgoše seveda ni bilo mogoče vrniti. Dražgošani so ostali v dolini in si poiskali skromne koticke za življenje, toliko, da čakajo svobodo. Težki so bili tisti časi. Toda prebivalci Dražgoš so sklenili, da na zemlji, prepojeni s krvjo, ponovno postavijo svoje domove, gospodarska poslopja!

»Leto po končani vojni sem se ponovno preselil v rojstno vas. Najprej smo postavili žago, začeli smo pripravljati les, pesek, kamene in drug material za gradnjo. Vse to smo potem delili na masovnih sestankih. Pokazala se je velika solidarnost. Začele so rasti nove stavbe, novi domovi, hlevi. Življenje se je ponovno začelo spravljanju na pravi tir. Naši otroci danes žive popolnoma drugače. Dobro pa vedo, da so njihovi svojci veliko prestali.«

Danes so Dražgoše obnovljene. Lepa vasica v selških hribih je to. Napredek pa je opazen iz leta v leto.

»Veste, včasih, v stari Jugoslaviji, so bile Dražgoše strankarska vas.« mi še pove Karel. »Prebivalci se zaradi različnega političnega prepričanja med seboj nikdar niso preveč razumeli. Prestano trpljenje pa nas je združilo. Med nami, med vaščani Dražgoš, so nastale trdne vezi. Potemtakem bo le držalo, da vsako trpljenje prinese tudi kaj dobrega.«

J. Govekar

Usklajevalni postopek ne bo potreben

Zbori tržiške občinske skupščine so na majskih zasedanjih razpravljali tudi o odloku o ukrepih družbene kontrole cen, ki so v pristojnosti občine. Družbenopolitični zbor je sodil, naj bi v prihodnje zaradi lažjega dela in ne tako pogostega sestajanja občinske skupščine tudi o cenah komunalnih storitev odločil izvršni svet, zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti pa sta sklenila, naj o tako občutljivem področju kot so cene komunalnih storitev, še naprej odločajo vsi zbori skupščine. Zaradi enotnega stališča skupščine bi bil nujen usklajevalni postopek, vendar le-ta ne bo potreben, ker je družbenopolitični zbor na sredinem zasedanju sprejmenil odločitev in soglašala s sklepom zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti. V Trziču bo torej o cenah komunalnih storitev tudi v prihodnje odločala skupščina in ne izvršni svet.

-jk

Na sobotni slovesnosti Veletrgovina Živila so podelili priznanje direktorju Cirilu Ankerstu in najstarejšim članom kolektiva. Nova skladišča pa je odprl že upokojeni član podjetja Peter Taler.

Skladišča – temeljni kamen za povezovanje

Prek 800-članski kolektiv Veletrgovine Živila Kranj je v soboto proslavil pomembno delovno zmago: odprli so nova skladišča v Naklem – Proslavili so tudi obletnico obstoja podjetja, samoupravljanja in osvoboditve

Le malo članov prek 800-članskega kolektiva Veletrgovine Živila Kranj, ki ima prek 135 prodajalnih na Gorenjskem, se v soboto popoldne v Naklem ni udeležilo otvoritve novih, modernih skladišč za prehrabeno blago. Na slovesnosti so bili predstavniki kranjske občine in družbenopolitičnih organizacij ter predstavniki kranjskega in gorenjskega

poslovnega življenja. Na otvoritvi sta govorila direktor podjetja Ciril Ankerst, ki je poudaril, da z izgradnjo skladišč stopa podjetje v novo obdobje, in predsednik izvršnega sveta kranjske občinske skupščine Franc Šifkovič, ki je omenil, da pomeni ta objekt temeljni kamen za povezovanje tako kranjske kot gorenjske trgovine. Po podelitvi pri-

znanj izvajalca del SGP Projekt Kranj in Ajdovščina, direktorju Cirilu Ankerstu, ter nekaterim, predvsem najstarejšim članom kolektiva, po kulturnem programu KUD Dobrava Naklo, je skladišče odprl dolgoletni in zdaj že upokojeni član kolektiva Peter Taler. Zatem pa je bilo prijetno srečanje članov kolektiva, na katerem je igral ansambel Trgovci.

Z otvoritvijo skladišč so v Živilih proslavili tudi 30-letnico osvoboditve, 25-letnico obstoja in 20-letnico samoupravljanja v podjetju.

Za gradnjo novih skladiščnih prostorov so se v kolektivu morali odločiti, saj so bili že nekaj časa pogoji v veleprodaji zaradi povečevanja maloprodajne mreže na Gorenjskem več kot nemogoči. Kot rečeno imajo Živila danes na Gorenjskem prek 135 prodajalnih in tako oskrbujejo okrog polovico gorenjskega prebivalstva s prehrabnim blagom. Razvoj, ki ga je podjetje napravilo v zadnjih desetih letih, je ogromen. V maloprodajni mreži so imeli pred desetimi leti nekaj manj kot 9000 kvadratnih metrov prodajnega prostora, zdaj pa ga imajo prek 25.000 kvadratnih metrov; od tega je več kot tri četrtine njihova last, pred desetimi leti pa so bili sami lastniki le nekaj nad 30 odstotnega celotnega prodajnega prostora takrat. V desetih letih so zgradili vrsto sodobnih samopostrežnih centrov in obnovili ali na novo zgradili več tako imenovanih klasičnih prodajalnih. Poleg prodaje prehrabnih izdelkov so dejavnost razširili še na gostinstvo in z združitvijo tudi na slaščičarstvo. Spomnimo se, da je po nekaj letih prepora prav to podjetje spet v Kranju uredilo mlečno restavracijo.

Za tako hiter porast maloprodajne mreže in razširitev dejavnosti so

skladišča postajala vse večja cokla. Skladiščni prostori so bili namreč razdrobljeni na osmih različnih mestih. Bili so v starih, nefunkcionalnih objektih. Nič koliko težav so imeli v zadnjih letih s prevozi blaga iz skladišča v skladišče, saj je šlo na leto skozi skladišča okrog 70.000 ton različnega prehrabnega blaga. Zaradi razdrobljenosti so samo prazni kamioni, ki so vozili od skladišča do skladišča, prevozili 80.000 kilometrov na leto.

Zdaj tovrstnih težav in stroškov ne bo več. Površina novih skladišč znaša 5800 kvadratnih metrov in je za 70 odstotkov večja od prejšnjih skladiščnih prostorov. Zaradi sodobnega skladiščenja s paletami in regali pa bodo lahko uskladiščili kar 4600-ton blaga, kar je skoraj petkrat več kot doslej. Z mehanizacijo, ki jo bodo uporabljali v novih prostorih, se bodo močno izboljšali tudi delovni pogoji za okrog 200 delavcev zaposlenih v veleprodaji.

Gradnja novih skladišč, ki imajo v Naklem še to prednost, da ležijo

zraven industrijskega tira, je doslej veljala okrog 30 milijonov novih dinarjev. Okrog 30 odstotkov sredstev so zbrali sami, ostalo pa so posojila banke in občinskega sklada skupnih rezerv. Žal skladišča še nimajo hladilnih naprav, za kar jim je zmanjkalo okrog 15 milijonov dinarjev. Sicer pa je objekt grajen tako, da ga bodo čez čas lahko povečali.

Glavna skrb podjetja bo torej v prihodnje čimprejnjša dograditev hladilnih naprav in nadaljnja širitev maloprodajne mreže. Vendar kaže, da razvoj v prihodnje ne bo tako hiter. Ob naraščajočih stroških in skromnem povečanju dohodka zaradi omejenih marž akumulacija v podjetju naglo upada. V minulih treh letih se je na primer zmanjšala za polovico. Če se torej na področju živilske trgovine nasploh pri nas ne bo kaj kmalu kaj spremenilo oziroma uredilo, potem ni moč računati, da bi nekatere pereče probleme v trgovski oziroma maloprodajni mreži kaj kmalu rešili. A. Žalar

Nova telefonska centrala

Pred nedavnim je bila na pošti v Sovodnju v Poljanski dolini odprta nova avtomatska telefonska centrala. To je za zgornji del Poljanske doline nedvomno izredno velika pridobitev.

Pošta v Sovodnju je dobila prvo telefonsko zvezo leta 1951. Za potrebe kraja je bila montirana induktorska ročna centrala.

S postavitvijo avtomatske centrala v Gorenji vasi leta 1962 pa je tudi sovođenjska centrala dobila možnost neposrednega izhoda v gorenjsko avtomatsko omrežje. Še pred tem pa je do tedaj pomožna pošta v Sovodnju postala redna.

Pred osmimi leti sta bila na novo postavljena še dva telefonska voda

do Gorenje vasi. Ročna telefonska centrala v Sovodnju je bila ukinjena, telefonski naročniki pa so imeli telefone kot »dvojčke« priključene na gorenjevaško centralo. Čeprav je bilo telefoniranje dokaj oteženo – na istem vodu sta bila namreč priključena po dva naročnika – je bil to že viden napredek, saj je bilo iz Sovodnja mogoče prek telefona dobiti zvezo s svetom ob vsakem času, torej tudi takrat, ko pošta ni delala.

V začetku lanskega leta je bila v Sovodnju montirana prva avtomatska telefonska centrala z dvajsetimi možnimi naročniškimi priključki. Centrala je omogočala istočasno tri medkrajne zveze. Kmalu se je izkazalo, da so zmogljivosti še vedno nezadostne.

Pred kratkim pa so delavci PTT podjetja do zgornjega dela Poljanske doline potegnili nov telefonski kabel ter vključili novo avtomatsko telefonsko centralo »Iskra 58 C«. Njena trenutna zmogljivost je 40 naročniških priključkov s štirimi neposrednimi zvezami z vozliščno centralo v Škofji Loki. Kadar se bo pokazala potreba, pa bo na sovođenjsko centralo lahko priključenih 160 lastnikov telefona, ki bodo imeli na voljo osem medkrajnih zvez.

Po sedanjih predvidevanjih in izračunih glede na število prebivalstva v sovođenjski kotlini je mogoče predvidevati, da bo zmogljivosti centrala potrebno ponovno povečati čez kako desetletje. Nov kabel in nova centrala bodo brez dvoma omogočali zanesljive in kvalitetne zveze tudi v zimskih mesecih, kar doslej z značnimi vodi ni bilo zagotovljeno.

Celotna investicija je znašala 1.500.000 din. J. Govekar

Nagrade novatorjem

V letošnjem letu inovacij bodo v jeseniški Železarni podelili najbolj prizadevnim in uspešnim novatorjem dve posebni nagradi: Lambert Pantzovo nagrado in nagrado Novator leta. Lambert Pantzovo nagrado bodo podelili za življenjsko delo in najvišje dosežke na metalurškem področju, za vse druge dosežke pa namenijo nagrado Novator leta.

Najvišji nagradi za inventivno dejavnost bosta letos podeljeni skupaj z diplomami in plaketami 23. avgusta, ko bodo jeseniški železarji v novi hladni valjarni na Beli proslavljali 30-letnico zmage obenem s 25-letnico uspešnega samoupravljanja. U. Ž.

Boljše telefonsko omrežje

Radovljiška temeljna organizacija združenega dela kranjskega PTT podjetja je v zadnjih letih posvečala precejšnjo skrb telefonskemu omrežju v radovljiški občini. Za zgradbe in opremo so porabili 15 milijonov dinarjev. Zgradili so avtomatsko centralo v Podnartu z 200 priključki, povečali avtomatsko telefonsko centralo v Radovljici, zgradili poseben

kabel, ki povezuje Bohinj z Bledom, in povezali Bled z Rečico. Prav tako so dogradili sekundarno in lokalno omrežje v Bohinju ter v Predtrgu v Radovljici. Skupno s krajevno skupnostjo in delovnimi ter družbenimi organizacijami iz Lesc so zgradili celotno krajevno omrežje. Razen tega pa so opravili še več drugih del v Radovljici in v drugih krajih v občini.

V prihodnjih nekaj letih nameravajo za različne izboljšave nameniti še prek 3 milijone novih dinarjev. Pri gradnji krajevnih telefonskih omrežij pa nameravajo tesno sodelovati s krajevnimi skupnostmi in bodočimi naročniki.

Zdaj ima radovljiška temeljna organizacija združenega dela kranjskega PTT podjetja v občini dvanajst poštnih in pet avtomatskih telefonskih central z zmogljivostjo 2700 priključkov. Letos predvidevajo, da bo izkoriščenih okrog 1740 priključkov. Seveda pa so tudi v radovljiški TOZD sprejeli program, s katerim je predvideno, da bi bile čez deset let vse vasi v občini povezane s telefonom. A. Ž.

Zaposlovanje novih delavcev se ne ustavlja

Že lani je zaposlenost na Gorenjskem naraščala mnogo prehitro: podatki za letošnje prve štiri mesece, zbira jih strokovna služba skupnosti za zaposlovanje, pa prav tako ne kažejo, da bi bila slika kaj drugačna. V gorenjski regiji se je zaposlenost v teh prvih mesecih povečala za 4,6 odstotka, kar je seveda precej več kot predvideva resolucija o družbenoekonomskem in političnem razvoju za letos. Po 5 odstotkov in več je narasla zaposlenost v kranjski, jeseniški in škofjeloški občini, nekaj več kot 2 odstotka pa v radovljiški in trziški.

Med delovnimi organizacijami, ki so v petih mesecih letošnjega leta sprejele največ novih delavcev, so predvsem tiste, za katere je značilno v večji meri sezonsko delo. To so kmetijske, gozdarske, gradbene, komunalne, gostinske in nekatere obrtne organizacije. V teh organizacijah se je seveda zaposlovanje v teh mesecih povečalo ponekod tudi več kot za četrtino, ena organizacija je zaposlila celo več kot 40 odstotkov novih delavcev, v poprečju pa so vse te organizacije zaposlile po več kot 10 odstotkov novih delavcev.

Ko je o tem razpravljal na svoji zadnji seji izvršni odbor skupnosti za zaposlovanje Kranj, je menil, da je treba vsekakor vztrajati na začrtani politiki zaposlovanja, ki ne predvideva večjega zaposlovanja kot je 3 odstotke. Pri tem so omenili, da bi utegnili še ostali podatki zaposlovanja pokazati še manj ugodno sliko kot je sedanja: če bi namreč podrobneje pregledali in preračunali podatke o opravljenem nadurnem delu zaposlenih, bi ga bilo toliko kot da bi bilo zaposlenih še enkrat toliko več novih delavcev kot so jih delovne organizacije sicer zaposlile v prvih letošnjih mesecih. Vsekakor je vprašanje racionalnejšega izkoriščanja delovnega časa problem, ki bi ga bilo

treba podrobneje proučiti, še posebej pa v organizacijah, ki v veliki večini zaposlujejo sezonsko delovno silo.

Že nekaj časa ugotavljamo, da takšna politika ekstenzivnega zaposlovanja prinaša s seboj cel kup težav predvsem glede družbenega standarda. Člani izvršnega odbora so zato menili, naj bi poskusili spodbuditi delovne organizacije, da bi se v večji meri odločale za dislocirane obrate, za izvoz kapitala v druge občine, tja, kjer je delavcev dovolj, možnosti zaposlovanja pa so omejene. L. M.

S 1. julijem v Trziču višje stanarine

Trziška občinska skupščina je že na eni prejšnjih sej razpravljala o predlogu družbenega dogovora o stanarinah in njihovem povečanju, vendar dogovor ni bil sprejet. Trziščani so menili, da bodo k republiškem dogovoru pristopili le v primeru, če ga bodo v enotnem besedilu podpisale vse ali vsaj večina slovenskih občin. Ker je neenotnost pri sprejemanju družbenega dogovora v republikli in na Gorenjskem vladala

še naprej, so ostale v Trziču stanarine nespremenjene. Zaradi pičlih sredstev za vzdrževanje stanovanjskih objektov je samoupravna enota za gospodarjenje s stanovanjskim skladom pri samoupravni stanovanjski skupnosti občine Trzič le sklenila predlagati občinski skupščini povišanje stanarin. Višek bo romal namreč v sklad za vzdrževanje stanovanj, ki je, kot že rečeno pičel.

Zbori občinske skupščine so pretekli teden predlog stanovanjske skupnosti sprejeli. V Trziču se bodo stanarine povišale s 1. julijem, in sicer za 25 odstotkov upoštevajoč točkovnik iz leta 1973.

To pomeni, da bodo v trziški občini stanarine višje poprečno za 33,98 odstotka, ker bo zvišanje na osnovi predlanskega točkovnika od stanovanja do stanovanja različno. Pri nekaterih bo povišanje precej veliko, pri drugih pa se bo vrtelo le pri petih do desetih odstotkih. Nova poprečna mesečna stanarina bo odslej 160 dinarjev (po starem 120 dinarjev). Največ bodo plačevali stanovalci v novih trisobnih stanovanjih v Bistrici, in sicer 359,10 dinarjev, najmanj pa v Trziču, kjer bo plačnik najmanjše stanarine odštel le 23,25 dinarjev. -jk

ISKRA NA SEJMU V MOSKVI – Na mednarodni razstavi Zveze 75 v Moskvi, kjer je bila zbrana vsa svetovna elita proizvajalcev telekomunikacij, izdelke kranjske industrije s področja telekomunikacij in merilne tehnike. Po končanem sejmu je Iskra sklenila pogodbo za izdelavo in montažo velike elektronske tranzitne avtomatske telefonske centrale sistema Metaconta 10 C. S pomočjo te centrale bo v prihodnje potekal ves mednarodni telefonski promet med Moskvo in drugimi državami. – M. Kralj.

Odločitve škofjeloških osnovnošolcev

Na področju občine Škofja Loka končuje v letošnjem šolskem letu šolo 506 učencev. Od tega jih je 469 (230 fantov in 239 deklet) že odšlo iz osmega razreda, ostalih 37 pa končuje v nižjih razredih.

Preden so učenci zapustili osnovno šolo, smo posneli njihove odločitve, ki so se izoblikovale v njih samih ob interakciji pogovorov s starši, učitelji, poklicnim svetovalcem, psihologom, zdravnikom... Sedaj so že potrkali na tista vrata, kamor so se odločili.

Kar 262 učencev in učenek se odloča za šolanje na štiriletnih srednjih šolah: 104 fantje in 158 deklet. Mnogo se jih odloča za gimnazijo: 42 deklet in 24 fantov. Razveseljuje pa je da se 31 učencev (27 deklet in 4 fantje) odloča za pedagoški oddelek, ki ga bo v letošnjem letu odprla škofjeloška gimnazija. Izredno veliko deklet se odloča za zdravstvene šole: kar 32. 16 se jih odloča za gradbeno tehnično šolo, kar je mogoče nekoliko preveč, vendar izkazujejo kandidati veselje pa tudi sposobnosti za izbrano področje. Za ekonomsko srednjo šolo se jih odloča 24, od tega kar 9 fantov. Strojnih tehnikov namerava postati 11, prav toliko tudi elektrotehnikov. Dekleta se rade odločajo za poklic vzgojiteljice, kar 12 jih namerava na to šolo.

Na kadetsko šolo bo kandidiralo 8 fantov, na kemijsko tehnično 9 fantov in deklet, za ostale štiriletne šole: za aranžerskega, ladijskega, kmetijskega, administrativnega, lesnega tehnika ni večje število kandidatov.

Koliko bodo te odločitve v suficitu ali deficitu s potrebami, ki jih bomo poznali dobro šele čez tri ali štiri leta, je danes težko reči.

Vse bolj pa so primerljive odločitve in potrebe na področju poklicnega izobraževanja. Potreb za učen-

ce v gospodarstvu je 270 za fante in 42 za dekleta. Odločitve? 120 fantov in 49 deklet se odloča za poklicni nivo izobraževanja. Pri dekletih neskladja praktično ni. Pač pa odločitve fantov tako po številu kot po vrsti nikakor niso v skladu s potrebami. Kateri poklici izkazujejo največji deficit? Za tesarja ni niti enega kandidata, potreb pa je 46, za zidarja 2 kandidata, potreb 16, za ključavničarja 9 — potreb 41, za natakarja 2 — potreb 12, za mizarje potreb 48, kandidatov 17. Presenetilo nas je le število odločitev za orodjarja, za katere je bilo ob začetku šolskega leta 7 kandidatov, sedaj pa kar 22 ob 20 prostih mestih.

Pač pa imamo 11 kandidatov za poklic krojača in šivilje v klasičnem pomenu, 5 kandidatov za finomehanike, 3 RTV mehanike, 5 grafikov, za katere pa ni prostih učnih mest. To so najočitnejša neskladja, pri ostalih poklicih se odločitve in potrebe kolikor toliko prekrivajo. Občinske organe je navedena problematika že zanimala. Menimo, da usklajeno delo službe za zaposlovanje, občinskih organov, delovnih organizacij in izobraževalnih zavodov vodi k vse bolj usklajenim odnosom med ponudbo, interesi in povpraševanjem za različne smeri kadrov.

A. Habjan — Križaj

Predsednik krajevne organizacije SZDL Marjan Skok je spregovoril o razvoju Stražišča in pomenu novega prizidka za šolo in krajane.

Za krajevni praznik: šola

Ob krajevnem prazniku so v petek v Stražišču odprli prizidek osnovne šole Lucijana Seljaka, ki je po zasnovi in opremljenosti najsodobnejši objekt v kranjski občini. Slovesnosti ob otvoritvi so se udeležili številni predstavniki družbenopolitičnega življenja občine in krajevne skupnosti. Še posebno so v svoji sredi pozdravili člana predsedstva SFRJ in člana predsedstva CK ZKJ Edvarda Kardelja.

V prizidku je 6 učilnic za kabinetni pouk, delavnica za tehnični pouk in večnamenski prostor. Gradnja je veljala okoli 10 milijonov dinarjev. Del denarja za stavbo in opremo so zbrali občani s samopriskevkom.

Prizidek osnovne šole Lucijana Seljaka je eden zadnjih objektov, ki bodo zgrajeni s pomočjo samopriskevka izglasovanega na referendumu leta 1970. V soboto so predali namenu osnovno šolo na Jezerskem, konec prihodnjega meseca pa bo zgrajen prizidek osnovne šole v Senčurju.

L. Bogataj

Odkar v radovljiški občini traja tako imenovana kulturna akcija, je v posameznih krajih zaživelo že več amaterskih kulturnih skupin. Med najmlajšimi je nedvomno moški pevski zbor DPD Veriga Lesce. Ustanovljen je bil februarja letos in imel doslej že pet uspešnih nastopov. Zbor vodi Jože Humerca, učitelj na osnovni šoli Lesce in v Lipnici; igra pa tudi pri leški in jeseniški godbi. Jože Humerca pravi, da je imel 18-članski pevski zbor v tem kratkem času morda kar preveč nastopov, tako da niti ni mogel študirati zahtevnejšega programa. Trenutno imajo naštudirane predvsem partizanske pesmi. — A. Ž. — Foto: F. Perdan

Ob otvoritvi si je nove prostore najprej ogledal član predsedstva ZKJ in član predsedstva SFRJ Edvard Kardelj v spremstvu družbenopolitičnih predstavnikov kranjske občine in krajevne skupnosti ter drugih gostov.

Klemenčič, Šubic, Seljak

V okviru tedna Komunistov so Muzeji radovljiške občine in Zveza kulturnoprosvednih organizacij občine Radovljica pripravili v Festivalni dvorani na Bledu razstavo partizanske grafike Ive Šubice, Dore Klemenčiča-Maja in Ivana Seljaka-Čopiča.

Otvoritev razstave je bila v sredo, 18. junija, v avli festivalne dvorane. Po otvoritvi je bil koncert okteta Gallus, posvečen 30. obletnici osvoboditve, s sodelovanjem gledališkega in filmskega igralca Poldeta Bibiča, ki je recitiral slovenske socialne, revolucionarne in borbene pesmi od Prešerna do Kajuha.

Razstava bo odprta do 25. junija, vsak dan od 10. do 12. in od 16. do 18. ure.

Dore Klemenčič-Maj se predstavlja s ciklusom grafik V imenu Kristusovih ran... na temo slovenskega belogardizma, tiskanih v mesecu juniju 1944 v partizanski ti-

skarni v Gornji Tribuši, ki je bila prenesena iz Postojne.

Preprosta in prav zato učinkovita likovna govorica, s polno strastjo predstavlja domače izdajalce v njihovem nečloveškem početju in udnjanju nemškemu škornju. Grafike spremlja avtorjevo besedilo, ki poziva v boj in zanosno slika novo podobo nekdanj zasužnjenih Slovencev, ki hočejo živeti svobodno.

Razstavljeni grafični opus Ive Šubice sodi v čas med leti 1944 in 1975. Med vojno nastali linorezi mladega študenta zagrebške akademije, ki je že leta 1941 odšel v partizane, predstavljajo skupaj z deli drugih partizanskih slikarjev-grafikov tisto umetnost, ki jo odlikuje pristno doživetje, združeno pogosto z učinkovitim propagandnim efektom ter preprosta, slehernemu gledalcu razumljiva likovna govorica. Nekateri med listi se lepo navezujejo na predvojno grafiko s socialno tematiko.

Študij na Akademiji in boljše tehnične možnosti po vojni vnesejo v Šubiceve ilustracije partizanskih tekstov in samostojne grafike nove likovne kvalitete, vsebinski izraz pa se še poglubi.

Ivan Seljak-Čopič, najmlajši slovenski partizanski likovnik, se na naši razstavi predstavlja s skicami za likovne stvaritve na različne partizanske teme, ki so nastale po vojni. Večina le-teh je prvič predstavljena javnosti. Osnutki na temo kolona, zaseda, talci, upornica, izkopavanje orožja itn., nam predstavljajo Čopiča kot odličnega risarja, ki zna brez senčenja prepričljivo označiti plastičnost in prostor v sliki. Izredno premišljeno gradi tudi kompozicijo.

Dore Klemenčič, Ive Šubic in Ivan Seljak pripadajo trem različnim generacijam. Dore Klemenčič je prišel v partizane kot zrel umetnik, Ive Šubic kot študent začetnik, Ivan Seljak pa je svojo slikarsko pot šele začel v partizanih. Vendar v njihovem medvojnem delu ni bistvenih razlik. Tudi po vojni je ostala njihova skupna lastnost ljubezen do grafike in partizanske tematike.

Za svoja prizadevanja na tem pa tudi na ostalem slikarskem področju so prejeli številne nagrade in priznanja.

Ze skromen izbor iz slovenske partizanske grafike nam lepo nakazuje pomemben delež, ki so ga prispevali k našemu narodnoosvobodilnemu boju tudi likovni umetniki in se tako s svojimi deli uvrstili med najbolj žive in nenavadne glasnike svobode in obtožbe v takratni zasužnjeni Evropi.

Maruša Avguštin

Prispevki OZD in KS za učence

Ker sodijo šole v naravi, ki jih priporočajo kot posebej primerno obliko dela z učenci posebnih osnovnih šol, med razširjene in ne redne oblike šolskih dejavnosti, imajo letos v nekaterih občinah nekaj težav pri zbiranju denarja. V kranjski občini na primer ni interesni skupnosti za izobraževanje ostalo denarja za razširjeno dejavnost, kamor sodijo tudi šole v naravi. Zato se je posebna osnovna šola Kranj, ki jo obiskuje tudi 40 učencev iz tržiške občine, obrnila za prispevke na druge naslove.

»Za šolo v naravi potrebujemo za 200 naših učencev okoli 232.000 din«, pravi ravnateljica Anka Zevnikova. »Dosegli so našli razumevanje za nas občinski sindikalni svet Kranj, regionalna skupnost za zaposlovanje, skupnost otroškega varstva, od skupnosti zdravstvenega varstva pa, ker je ta oblika obremenjena tudi klimatsko zdravljenje za otroke, pa še pričakujejo prispevek. Obrnili smo se tudi na delovne organizacije v kranjski občini in tržiški občini, kjer so zaposleni starši naših učencev. Ponekod so odobrili celoten znesek, ki ga potrebujemo za štirinajstdnevno bivanje enega učenca v šoli v naravi kot je to bilo v kranjskem IBI, Gorenjskih oblačilih, Aerodromu Brnik, Bolnišnici za porodništvo in ginekologijo, skupščini občine Kranj in v Elektrotehni, zelo pa so se tudi potrudili v tržiškem Peku pa v Projektu in drugih delovnih organizacijah, medtem ko od večjih delovnih organizacij, kjer je zaposlenih po 30 ali še več staršev naših otrok, še nismo do-

bili odgovora. Imamo pa seveda probleme, ker za 25 otrok pretežno kmečkih staršev ali starostnih in invalidskih upokojevcem, razen primerne prispevka njihovih staršev, nimamo sofinancerja.«

Za otroke iz tržiške občine, ki so učenci kranjske posebne osnovne šole, bo prispevala skupnost za izobraževanje občine Tržič in pa skupnost za otroško varstvo, s posebno akcijo po tržiških delovnih organizacijah pa so zbrali še 10.000 din.

Jeseniška posebna osnovna šola ima že dovolj izkušenj z organiziranjem šole v naravi, saj jo organizirajo tako kot kranjska že petič: odločili pa so se letos za povsem nov način zbiranja sredstev za to razširjeno obliko šolskega dela. Razen tega, da so se obrnili za pomoč na delovne organizacije, kjer so zaposleni starši njihovih učencev, so na polno razumevanje naleteli tudi v krajevnih skupnostih. Medtem ko so nekatere krajevne skupnosti lahko prispevale določene deleže za posameznega učenca na svojem področju, pa so druge lahko dale le moralno podporo in obljube, da bodo naslednje leto prav v ta namen formirale poseben fond. Seznan vseh organizacij, ki bodo omogočile šolo v naravi za jeseniške učence posebne osnovne šole, bodo, kot je povedala ravnateljica, objavili po zaključku akcije in se seveda vsem še posebej zahvalili.

Škofjeloški učenci posebne osnovne šole pa so se z morja že vrnili. Šola v naravi so jim poleg staršev s prispevki omogočili v skupnosti za izobraževanje občine Škofja Loka in skupnosti za zaposlovanje. L. M.

V pestrem kulturnem programu, ki so ga ob otvoritvi pripravili učenci in učitelji, je sodelovala tudi folklorna skupina z venčkom narodnih pesmi in plesov.

Učenke so pripravile pravo baletno predstavo. — Foto: F. Perdan

Oddelek dela že dva meseca poskusno, ko pa bo v jeseni odprt ves dan, se bodo matere teh otrok lahko zaposlile. — Foto: F. Perdan

Starši cerebralno motorično prizadetih otrok, ki so zadnje dve leti že res težko čakali, da bo pri posebni osnovni šoli v Kranju končno odprt oddelek za predšolske telesno in duševno prizadete otroke, so si oddahnili. Oddelek namreč že dva meseca poskusno deluje, in sicer za sedaj le dvakrat na teden po dve uri, z novim šolskim letom pa bo odprt ves dan.

»Starši bodo lahko svoje otroke pripeljali k nam že ob pol šestih zjutraj, ponje pa bodo prišli popoldne ob pol štirih,« je povedala Irena Fistrova, vodja oddelka za delovno usposabljanje pri posebni osnovni šoli v Kranju. »Oddelek za spastike, kot sicer bolj na kratko imenujemo naše varovance, izraz ni najbolj točen, bo jeseni prevzela defektologinja Stanka Znojeva, s katero prav sedaj s poskusnim oddelkom nabirava izkušnje. Moram namreč povedati, da izkušnje z varstvom predšolskih telesno in duševno prizadetih otrok pri nas še ni in bo naš oddelek tako v Sloveniji kot verjetno tudi v Jugoslaviji na tem področju varstva in vzgoje teh otrok zaoral ledino.«

Vsi otroci, ki bodo v jeseni sprejeti v ta oddelek, so že vseskozi od rojstva naprej pod zdravniškim nadzorom dispanzerja za mentalno gihieno ZD Kranj; medicina je zanje trenutno naredila vse, zdaj so na

vrsti še pedagoški prijemi. Strokovnjaki se strinjajo, da lahko le povezava med medicinsko in pedagoško obravnavo obudi v prizadetih otrocih vse telesne in umske sposobnosti, ki naj kasneje tudi odločijo o kasnejši skrbi za otroka; to pomeni, da se bo za te otroke lahko izbrala ustrezna ustanova, kjer se bodo lahko nadalje in že večji seveda usposabljali za življenje.

»Defektologu bo pomagala še negovalka, stalno in občasno pa bodo z nami sodelovali še logoped, fizioterapevt, ortoped, pediater in po potrebi še drugi specialisti. Oprema našega oddelka bo seveda morala biti specialna: zagotovljeni so že posebni invalidski vozički, sedeži in ostalo kot tudi didaktični material. Tudi financiranje bo urejeno tako, da bo del stroškov krila skupnost zdravstvenega varstva, del pa skupnost za izobraževanje.«

Delo v oddelku za predšolske telesno in duševno prizadete otroke se seveda popolnoma razlikuje od dela v vrtcih. Program dela je popolnoma izdelan za posameznega otroka, saj so nekateri le telesno prizadeti, drugi spet le duševno ali pa so motnje kombinirane. V poskusnem oddelku je trenutno pet otrok, v jeseni pa bo število naraslo na sedem do osem. Delo v takem oddelku pa je tako

Predšolsko varstvo tudi za prizadete otroke

intenzivno, individualizacija je na taki stopnji, da bi oddelek nujno potreboval še eno defektologinjo in morda še negovalko. Osnovna naloga oddelka bo razvijati pri prizadetih otrocih socializacijo, spoznavanje okolja, razvijanje osnovne motorike, psihomotorike, glasbene vzgoje in privajanje k zaposlitvi — igri.

»Do neke stopnje lahko obudimo in izoblikujemo že pri predšolskem otroku njegove sposobnosti, motnje same, tako telesne kot duševne pa seveda ne moremo odpraviti. Nekateri otroci bodo kasneje lahko obiskovali posebno osnovno šolo, drugi spet osnovno šolo v zavodu za usposabljanje invalidne mladine, nekaj jih bo ostalo na našem oddelku za delovno usposabljanje, da se bodo kasneje lahko vključili v delavnice pod posebnimi pogoji itd. Skratka, vse breme skrbi, kaj bo z njihovim prizadetim otrokom z druženo skrbjo počasi že odvezemamo staršem z ramen. Ob tem pa ne skrivamo zadovoljstva,« pravi ravnateljica posebne osnovne šole Anka Zevnikova, »da imamo sedaj v kranjski občini z novo posebno osnovno šolo, prek oddelkov za delovno usposabljanje do varstva predšolskih duševno prizadetih in varstva predšolskih cerebralno motorično prizadetih otrok za vso to populacijo od lažje do težje prizadetih otrok poskrbljeno v kar zadovoljivi obliki.«

L. M.

Ob zaključku šolskega leta so na posebni osnovni šoli v Podlubniku pripravili razstavo likovnih del učencev. — Foto: F. Perdan

Kompas hotel Bled

Komisija za medsebojna razmerja objavlja naslednja prosta delovna mesta:

natakarja
kvalificiran, za določen čas
sobarice — čistilke
za določen čas od 1. julija do 15. septembra 1975
pisarniške moči
za določen čas od 1. julija do 15. septembra 1975
kuharja-ice
za določen čas od 1. julija do 15. septembra 1975

Prijave z dokazili je treba poslati na naslov: Kompas hotel Bled, Cankarjeva 2.

PO ZDRUŽENIH DRŽAVAH MEHIKE

Piše: Milan Krišelj

4

Navdušeno mi je pripovedoval o svoji deželi, ki jo očitno nadvse ljubi, o rastlinah, ki rastejo samo v Mehiki in nikjer drugod na svetu, o rožah, orhidejah, ki so najbolj značilne (buena noche), o živalih, gospodarskih problemih in načrtih. Skrivaj sem pogledoval na moje kolege in videl, da so že nestrpni, da smo že predolgo tu in da bi se raje zmenili za še en obisk ob koncu našega bivanja v Mehiki. Poslovimo se, Marija pa nam je obljubila, da nas bo povabila na kosilo, pravo mehiško kosilo z vsemi začimbami in vonjavami.

Ko se vračamo proti glavnemu mestu, premišljuje o vtisih po prvem dnevu. Vsej deželi, kolikor smo jo pač videli, posebno pa glavnemu mestu dajejo poseben pečat ljudje. So izredno zanimivi, vseh barv, ras in velikosti. Mnogo je otrok. Skoraj nihče ne hodi sam po cesti, vsak ima poleg vsaj enega, navadno pa po več otrok. Nobenega otroškega vozička nisem videl. Že prvi dan sem videl, da je v velemestu, kakršen je Mexico, borba za življenje še posebno težka. Najrevnejši prodajajo časopise, čistijo čevlje, prodajajo cvetje, največ orhideje, kar v lončkih. Izkoristijo prav vsako priložnost. Ko se velika reka avtomobilov ustavi pred semaforjem, otroci skočijo na cesto ponujati cvetje, nato pa hitro odskočijo. Promet je zelo gost. Avtomobilov vseh vrst, največ ameriških, od evropskih pa samo volkswagen (ker je v Mehiki tovarna) in nekaj primerkov renaulta. Stavbe razen v strogem centru, tam kjer tudi mi stanujemo, so nizke. Tu je potresno področje. Vsak dan je vsaj deset manjših potresov. Ko se vračamo skozi mesto, je že noč. Še vedno je mnogo ljudi na cesti. Nekateri bodo prenočili kar zunaj. Ker je popoldne deževalo, začela se je namreč deževna doba, ki bo trajala do oktobra, se je ozračje precej shladilo.

Zjutraj nas je zbudilo enakomerno šumenje. Dežuje enakomerno in močno. Zdaj smo pa tam; tega smo se najbolj bali. S seboj smo vzeli precej barvnih filmov. No, zdaj pa tole. Vsa žalostna sta pritekla v našo sobo tudi Roman in Matej. Kaj bomo pa zdaj. Nekdo predlaga, da bi to deževno nedeljo porabili za ogled antropološkega muzeja. V muzeju ne dežuje, si mislimo. Sicer pa brez panike, je rekel gospod Švejk in to je bilo tudi naše geslo. Ker se na vreme tukaj ne spoznam, sem šel enostavno vprašat v recepcijo, če oni kaj vedo, kakšno bo vreme, koliko časa bo deževalo in če na karibski obali tudi dežuje. Receptor me je samo debelo gledal in rekel, da nič ne ve. Najbrž bi mu moral dati kak pezos, da bi se razgovoril, deževati pa vseeno ne bi nehala. Ko pritečem nazaj v sobo, je odločitev že padla. Gremo na goro. V avli hotela smo srečali še uslužbenca agencije, s katero smo pripotovali v Mehiko, in mu povedali, da gremo na Popocatepetl in da nas nekaj dni ne bo. Samo zmajal je z glavo. Rekel je, da je nevarno, da je bilo že precej smrtnih žrtev, vseeno pa nam je zaželel srečno pot. Pred odhodom nakupimo še nekaj hrane in pijače, vse je za polovico ceneje kot pri nas in krenili smo dogodkom naproti. Po naporni in utrudljivi vožnji po mestu smo končno vendarle prišli na podeželje, na cesto, ki vodi v Pueblo in Vera Cruz. Do Pueble vodita dve poti. Če se odločiš za strada cuota, je treba plačati, strada libra pa je zastoj. Ceste so v Mehiki dokaj dobre, vsaj glavne. Imajo že precej avto cest, na katerih je treba plačati cestno pristojbino. Še eno zanimivost smo opazili (in občutili tudi) v zvezi s cesto. V mestih in predmestjih, tam, kjer naj bi bil znak za omejitve hitrosti, tega znaka ni, pač pa so čez celo cesto zabetonirane polkrogle, velike kot rokometna žoga. Mi smo samo enkrat peljali z veliko hitrostjo čez ta prometni znak, posledaj pa nikoli več.

Omenili smo že, da se je začela deževna doba. Tukaj to pomeni isto kot pri nas pomlad. Ljudje, predvsem kmetje, so oživali. Včeraj, ko je deževalo, prvič po šestih mesecih, so bili ljudje zelo vznemirjeni. Sploh niso šli pod streho, kar hodili in plesali so po dežju.

Kmetje so začeli obdelovati polja. Največ sadijo koruzo. Strojev še nimajo, zato jo sadijo še na prastar način. S palico naredijo jamico v zemljo, in vanjo spustijo zrnje. V bližini glavnega mesta smo videli, da se mnogi kmetje bavijo s pridelovanjem zelenjave. Videli smo precej izredno lepo in moderno urejenih rančev. V Mehiki, ki je kapitalistična dežela, ni zemljiškega maksimuma. Velikost zemljišča je odvisna od kakovosti zemlje in od tega, za kaj se ta zemlja uporablja. Izvedena je bila tudi agrarna reforma. Veleposestnikom in cerkvi so odvzeli zemljo in jo podelili revnim kmetom. Taka podeljena zemlja se imenuje ejido (izg. ehido) in je po ustavi ni mogoče odtujiti. To je tudi odgovor na vprašanje, zakaj je mehiško podeželje zaostalo, nerazvito. Med drugim zato, ker kmetje niso mogli dobiti nobenih kreditov, ker jim banke niso hotele dati brez kritja. Kmet pa drugega nima kot zemljo, zemlje pa ne more zastaviti. Kot mi je pripovedoval dr. Trujillo, je vlada šele letos sprejela načrt, po katerem naj bi s 60 milijardami pezovov začela reševati ta problem, da bi se razlika med mestom in vasjo vsaj malo zmanjšala. Vreme se je začelo nekoliko popravljati. Pot nas je nekaj časa vodila proti Puebli, nato pa se je odcepila pri Chalcu na Amecameca.

Ob cesti videmo ljudi, vendar ne posameznike, vedno so v skupinah. Obleženi so sorazmerno lepo. Ženske imajo navadno dolge hlače in nekakšen volnen živobarven pončo ali plet. Vsi so majhne rasti. V glavnem mestu so prebivalci večinoma mestici, to je meščani med Španci in domorodci, tu na deželi pa so čisto krvni Indijanci. Srečali smo tudi prave kavboje na konjih. Sprva smo mislili, da gre za kako filmsko snemanje, vendar so bili čisto pravi, s širokimi klobuki, lasom in pištolami.

Nedelja je. Vozimo se skozi indijansko naselje Amecameca. Vsi so praznično razpoloženi. Celotno življenje in dogajanje se odvija na cesti. Je semanji dan. Kmalu nas prvič pozdravi naš neznan prijatelj Popocatepetl. Kar stisne nas pri srcu. Ustavimo in napravimo prve posnetke, čeprav vreme ni najlepše. Ne moremo se premagati. Pri našem delu nas zmotijo lovci, ki so pravkar prihajali z lova. Precej jih je bilo, vsi oboroženi z originalnimi dolgimi indijanskimi puškami. Hotel sem jih fotografirati.

Piramida v indijanskem svetem mestu Palenque. Na vrhu piramide je hram, v katerem so žrtvovali bogovom ljudi in živali.

rati, pa mi niso dovolili, mogoče zato ne, ker so uplenili samo enega majhnega zajca.

Pot se je kmalu nato odcepila proti nacionalnemu parku ITZA — POPO. Vodila je vedno više in nenadoma nam pot zapre rampa. Treba je plačati 6 pezovov za vstop v narodni park in za vzdrževanje gorske ceste. Paso de Cortes. Čudovita slika. V ozadju spet Popo v vsej svoji veličini, vrh pa ima zakrit v skrivnostno meglico. Samo slutimo lahko, kje je. Na sedlu Cortes naletimo na pravo indijansko ohcet. Z dvema okrašenima tovrnjakoma so se pripeljali. Plešejo, skačejo se poljubljajo vseprej in se za nas, ki jih od vseh strani fotografiramo, sploh ne zmenijo.

Končno naš današnji cilj — planinska kočica, ali bolje kar gorski hotel posebne vrste. Pred zgradbo je bilo že precej avtomobilov in vmes tudi avto gorske reševalne službe ter rešilni avto: Cruz bianca mexicana neutral. Koča je res pravi hotel. Skozi velika vhodna vrata vstopiš v ogromno avlo, ki je v dveh nivojih. V prvem višjem je recepcija, v drugem nižjem pa velikansko okroglo ognjišče, nekakšen odprt kamin. Levo od avle je spet velik prostor, v katerem turisti, planinci lahko sami kuhajo na že vgrajenih plinskih kuhalnikih. Na desno pa so spalni prostori. To so velike sobe, kar dvorane bi jih lahko imenoval s posebnim stropom, ki je na notranji strani visok gotovo 10 m. Pogradi so zabetonirani, vsak ima poleg tudi kovinsko omarico, ki se lahko zaklene s ključavnico.

Prenočišče dobimo. Roman je spet pokazal svoje trgovske sposobnosti. S 160 \$ zbjije na 80. Damo 20 napitnine in posledaj nam je v koči vse na voljo. Komaj se namestimo na pogradih, že so začeli prihajati ljudje, ko so zvedeli, da gremo jutri na vrh gore. Indijanci so nas hodili gledat kot polbogove. Po večerji, ki smo jo seveda skuhalo sami, smo šli na kratek kondicijski sprehod do višine približno 4200 m. Ob poti po hribu navzgor je bilo vse polno križev v spomin mrtvim. Za Indijance je Popocatepetl sveta gora. Sem gor, do podnožja velikana, prihajajo trumoma s celimi družinami, v nedeljskih oblekah se valjajo po vulkanskem prahu, ga poljubljajo, klečijo in molijo. Že včeraj smo se odločili, da odrinemo na goro že ob dveh zjutraj. V velikanski sobi poleg nas spita tudi dva Američana in en Nemeec. Pogovarjamo se. Nemeec se hvali, da je bil že na Himalaji, na Mont Blancu itd., vseeno pa nas je poprosil, če bi šel lahko z nami, ker je sam. Za Američana je bila druga ura zjutraj prezgodnja in se nam ne pridružita. Spat se spravimo kar zgodaj. Spati ne morem, čeprav je pograd kar udoben, spalna vreča pa odlična. Začela me je boleti glava. Dohtar je dejal, da je to zaradi višine, da možgani dobijo premalo kisika. Zjutraj se nisem nič kaj prijetno počutil. Prišel sem v Mehiko iz Jugoslavije 12.000 km daleč, da bi se povzpela na goro vulkan Popocatepetl, ali kot mu domačini pravijo na kratko Popo, zdaj pa te vražje težave. Šmentana je ta reč z višino. Nekateri te spremembe bolj prenašajo, drugi spet slabše. Včeraj sem gledal Indijance, ko so kar tekali naokrog in se lovili, mi pa smo morali hoditi zelo previdno in počasi, da smo lahko sproti lovili sapo. V tem premišljevanju in boju z glavobolom pomislim na Primoža in Borisa, kako bi reagirala, ko bi zvedela, da očka ni bil na vrhu. Vse ugled bi zapravil pri njej. Ta misel mi hitreje požene kri po žilah, na glavobol ne mislim več in niti za trenutek več ne pomislim vse do vrha, da ne bi zmoget. Torej odrinemo. Ura je pol treh zjutraj. Bila je trda tema, a zvezdnata noč. Upali smo na lepo vreme. Ko gledam zvezdnato nebo, vedno skušam najprej najti veliki in mali voz ter zvezdo severnico. Vedel sem, da smo blizu ekvatorja in da mora biti zato zvezda severnica nekje na obzorju. Našel sem jo. Torej gremo točno po severni steni. Ko hodimo, je za našim hrbtom večna Popova sosedica, ki ji domačini pravijo na kratko Itza, kar bi pomenilo, ležeča žena, mi pa smo jo prekrstili v Mico.

Za kvalitetno turistično ponudbo Kranjske gore

Med vsemi turističnimi kraji v zgornji savski dolini je najbolj znana in privlačna Kranjska gora — Lani po dolgih letih manjši turistični promet — Z izgradnjo vršiških žičnic, z urejenimi komunalnimi zadevami ter z raznimi spremljajočimi športnimi in rekreacijskimi objekti bo kranjskogorska podoba še privlačnejša

Zgornja savska dolina ima že od nekdaj idealne možnosti za razvoj turizma, zato že dolga leta tudi intenzivno vloga v razvoj turističnega gospodarstva. Dosedanji rezultati kažejo, da ne brez uspeha in da bo turizem tudi v prihodnje ostal osnovna gospodarska aktivnost, tudi zaradi tega, ker ta geografski predel nima naravnih možnosti za razvoj katerikoli druge gospodarske dejavnosti.

OBISK

Četudi je Kranjska gora po zmogljivostih in po obisku ter doseženih rezultatih nesporno na prvem mestu ne gre zanemarjati tudi vseh ostalih krajev, ki se v zadnjem času vse hitreje razvijajo in povečujejo svojo turistično ponudbo. Vsa Dolina je torej za jesensko občino izrazito turistična pokrajina, ki prinaša ugodne ekonomske rezultate.

Lani je bilo v občini 127.665 gostov, od tega 88 odstotkov samo v Kranjski gori, in 387.652 prenočitev, od tega 92 odstotkov v Kranjski gori. Število prebivalcev Doline pa predstavlja le 10 odstotkov vsega prebivalstva v občini.

ZMOGLJIVOSTI

V zgornji savski dolini je bilo lani v hotelih in pri zasebnikih ter v počitniških domovih 2000 sob in 5000 ležišč. Od tega 42 odstotkov ležišč odpade na ležišča v hotelih, penzionih in zdraviliščih, 29 odstotkov jih

je v zasebnih sobah, 29 odstotkov pa v počitniških domovih in v planinskih kočah.

Z 59 odstotki vseh ležišč je Kranjska gora prva, saj jih je od 20 hotelov in penzionov v Dolini kar 11 v Kranjski gori. Sledi ji Gozd-Martuljek, Mojstrana, Rateče in Podkoren.

ŽIČNICE

Na žičnicah v Kranjski gori se je največ smučarjev prepeljalo leta 1971 in od tedaj dalje beležijo stalen padec prometa na žičnicah. Posebno v zadnjih dveh sezonah, ko se je ponovno pokazalo, da bo treba graditi na višji nadmorski višini.

V Dolini je 14.100 metrov smučarskih prog, od tega 84 odstotkov v Kranjski gori, ostalih 16 odstotkov pa predstavlja dolžino prog v Mojstrani, Gozd-Martuljku in Planici. Žičnice v Kranjski gori tudi predstavljajo 74 odstotkov zmogljivosti vseh žičnic v Dolini.

IZKORIŠČENOST

Po zmanjšanem prometu je jasno, da je izkoriščenost hotelskih zmogljivosti padla. Iz podatkov pa je tudi razvidna dvosezonska usmerjenost turizma v Dolini. Glavno zimsko sezono predstavljata januar in februar, letno pa julij in avgust.

Lani januarja so bile hotelske zmogljivosti izkoriščene z 48 odstotki, februarja pa 31 odstotki. Julija je znašala izkoriščenost 52 odstotkov in avgusta 57 odstotkov.

Povečuje pa se izkoriščenost v drugih krajih, manj razvitih krajih Doline, kjer izkoriščenost povečujejo bolj tranzitni kot stacionarni turisti.

PRIHODNJI RAZVOJ

Tako kot v Kranjski gori bodo tudi v drugih krajih v prihodnjih letih načrtno vlagali v nadaljnji razvoj turizma — letnega in zimskega. Več rekreacijskih objektov, spremljajoči servisi, večje zmogljivosti žičnic in hotelov naj bi omogočili Dolini, da se enakovredno vključi v svetovno turistično ponudbo. Tako naj bi do leta 1980 bilo na voljo 7200 ležišč. V Kranjski gori in v Podkorenu naj bi žičnice prevzele 8000 oseb na uro, smučarskih prog bi bilo 79.955 metrov. Turistični promet bi tedaj terjal tudi 5200 kvadratnih metrov prodajnih površin.

Da bi zagotovili enotno in enakovredno ponudbo vseh krajev v Dolini, bodo morali v vseh krajih še marsikaj storiti. V Gozd-Martuljku, ki je usmerjen predvsem v letni turizem, s poudarkom na zdraviliškem, mladinskem in vaškem turizmu, je nujna adaptacija sedanjih hotelskih objektov, izgradnja novih žičnic, ureditev kampa, sprehajalnih stez in površin za letno rekreacijo.

Mojstrani primanjkuje hotelskih zmogljivosti in smučarskih prog z žičnicami, ki naj bi jih postavili z realizacijo programa graditve žičnic in smučišč na Črni gori.

Ratečam in Planici manjkajo dodatne prenočitvene zmogljivosti, tekaške proge, smučišča, sankaske proge, športni park z nogometnim igriščem, lahkoatletska steza. Predvsem pa bo potrebno tu urediti kanalizacijske objekte in vodovod.

Ne gre pa zanemarjati ob vsem tem tudi pomena vaškega turizma, za katerega ima predvsem Dolina idealne možnosti.

Črtomir Zorec:

N'mav čriez izaro, n'mav čriez gmajnico...

(Pogovori o koroških krajih in ljudeh)

(74. zapis)

S tega obiska se je Tomo Zupan spominjal groba Prešernove matere: gomila je bila prav blizu cerkvenih vrat, ob stezi, ki vodi od župnišča, na desno. Tedaj je stal na grobu železen kovan križ.

Pozneje, leta 1903, je Tomo Zupan še enkrat poromal h grobu pesnikove matere. A gomile ni bilo več, tudi križa ne...

Danes pokopališča okrog cerkvice ni. Vse je zravnano, urejeno bolj kot park s peščenimi stezami. Pokopujejo pa drugod.

Prav tako tudi župnije šentropške ni več. Od leta 1957 velja le za podružnico bližnjega Landskrona. To novo in zdravo naselje, ki je dobilo ime po grajskih razvalinah nad mestom, je popolnoma obvladalo vso okolico. Mokrotni in senčni Šentropert izgublja ves pomen.

Zato je tu, v Landskronu, ob moderni cerkveni zgradbi nastala nova župnija, ki je združila vse manjše okoliške. Semkaj so pred osmimi leti tudi prenesli vse cerkvene uradne knjige, med njimi tudi register umrlih iz Šentroperta. Torej ne več v Šentropertu, v Landskronu se sedaj nahaja knjiga z vpisom o smrti pesnikove matere. Med mrtve je lastnoročno vpisal svojo mater sin župnik Jurij.

Sedanji župnik mi je ustrežljivo predložil stari register umrlih iz nekdanje šentropške fare. Knjiga nosi oznako Tomus VII, na listu 68 pa je prav na vrhu, pod zaporedno številko 21, vpisano: mesec dan in leto smrti april 25. 1842; kraj Šentropert, hišna številka 11; ime umrle: Marija Prešern, rojena Svetina, prevzičkarica na Ribičevi kmetiji, Vrba št. 1, okraj Radovljica, katoliške vere, ženskega spola, stara 68 let; bolezen in vzrok smrti: prsna vodenica, na podlagi izvida mrliškega oglada z dne 26. aprila t.l.; 28. t.m. po visokospoštovanem gospodu Francu Ksaverju Schifferju, župniku pri Sv. Nikolaju v predmestju Beljaka, na šentropškem katoliškem pokopališču slovesno pokopana.

Pod navedeni vpis je tuja roka še vpisala: »Mutter des hiesigen Pfarrers H. Georg Preschern.« (Mati tukajšnjega župnika g. Jurija Prešerna).

Dolga leta je bil grob matere pesnika Franceta Prešerna pozabljen. Le redki prešernoslovci in prešernoljubi so vedeli zanj in ga kdajpakdaj obiskali. Sicer pa je bil grob že zdavnaj izravnani... In še v tako odročnem in že ponemčenem kraju so se Mini Svetinovi-Prešernovi morali izteči dnevi...

PO PREŠERNOVIH STOPINJAH

No, pred desetimi leti je bilo, ko so stekli po Koroški naši izletniki, in sicer kar pod naslovom zapisov v Glasu, ki so s tem zaglavljem pričeli izhajati dne 27. junija 1964 (no, ta teden bo minilo od tega dne natanko enajst let!) — »Po Prešernovih stopinjah«.

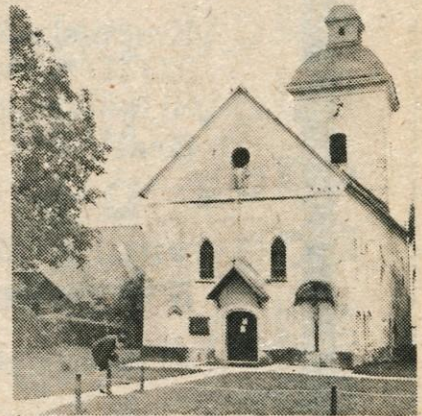
Namen izletov je bil obiskati kraje, do katerih so vodile stopinje našega pesnika v prvi polovici l. 1832, ko se je pripravljajal na odvetniški in sodniški izpit v Celovcu. Pa tudi obisk krajev, ki so bili v tej ali oni zvezi s Prešernom ali njegovim ožjim sorodstvom, so bili v izletnem načrtu.

Tako so se ta prešernoljubna romanja vedno dotaknila ne le Celovca, pač pa tudi Štebnja pri Globasnici, Blatograda, Šentroperta ob Osojskem jezeru in Ovčje vasi v Kanalski dolini.

Tu, na bivšem šentropškem pokopališču (situacijo groba je preciziral v svojih spominih Tomo Zupan) se skupine Slovencev praviloma vedno ustavijo, da se s cvetjem ali s prižganimi svečicami poklonijo spominu Prešernove matere.

Župnišče v Šentropertu — tu je prebival pesnikov brat Jurij, župnik. Semkaj je prihajal, k bratu in sestram na obisk pesnik Prešeren.

Cerkev v Šentropertu ob Osojskem jezeru. — Desno od steze, kjer se sklanja ženska, je bila pokopana mati pesnika Prešerna. Predlog za vzdavo spominske plošče načrtuje prostor v pročelju, desno od cerkvenih vrat.

Seveda bi nam bilo ljubo, če bi grob ne bil pokrit le z enolično rušo, pač pa kako zaznamovan, recimo, s cvetlično gredo, morda celo z zasajeno mlado lipo.

Zato gotovo ne bo napak, če ponovimo Zupanov predlog iz leta 1933, da bi v cerkveni zid, na zunanjo stran, tam kje blizu nekdanjega groba, vzdali ploščo s takimle napisom:

»Hier ruhet Mina Prešeren, Mutter des grössten slowenischen Dichters Dr. Franz Prešeren, geboren am 5. Mai 1774 zu Zirovnica, gestorben am 25. April 1842 zu St. Ruprecht am Moos, Friede ihrer Asche!«

Nemški napis je Tomo Zupan pač predlagal zato, ker leži Šentropert danes v nemškem okolju. Morda pa bi dosegli ne le to, pač pa še vzporeden slovenski prevod:

»Tu spi Mina Prešeren, mati največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna, rojena 5. maja 1774 v Zirovnici, umrla 25. aprila 1842 v Šentropertu. Mir njenemu pepelu!«

NA MATERINEM GROBU

Bilo je že po materinem pogrebu, ko je prišel na obisk k bratu župniku Juriju v Šentropert naš pesnik. Bil pa ni sam. Z njim sta prišla Prešernov ljubljanski šef dr. Blaž Crobath in ena od njegovih hčerk.

Lenka se je tega obiska spominjala prav do poznih let. S sestro Uršo sta tedaj bratu potožili, kako sta bili od hiše odrinjene, brez sherne dote. France pa ju je miril: »Pustita, nikar ne tožita; ni lepo, če se domači ljudje med seboj tožarijo.«

Ob tej priložnosti, ko sta sestri in brat še silili vanj, kdaj bo že vendar postal samostojen advokat, je France še nekam nejevoljen odvrnil: »Cesar Franc sploh ne mara advokotov, raje bi imenoval tri nove škofe kot enega advokata!«

Še to je vedela Lenka povedati Tomu Zupanu: da doktor Crobath tedaj ni hotel prav nič piti; še kozarec, ki je dišal po vinu, se mu je zagabil. Tako je bil že z zdravjem na koncu, ta nekoč tako radoživ ud veselih Prešernovih vinskih družb.

In še je Lenka pomoderavala: »Zmerno pito vino našemu škodovalo ni. Povejte pa mi tisto mejo, kjer jenja zmernost?«

FRANCETOVA IN JURJEVA SMRT

Tudi poslednjo željo pesnikove, da bi še enkrat videl Koroško in pokleknil na materin grob, nam je ohranila Lenka v svojem sporočilu: »Meni, ko sem takrat v adventu v Kranju bila, je sam doktor rekel — Bog ve, kako bo? Če se ozdravim, bom pomladi k vam v Šentropert prišel. Ozdravil se pa ne bom. Bo težko kaj. — Sem se koj bala, da ne bo nič. Ni jedel. Če je poizkusil — čisto nobena jed v njem ni ostala. Bil je že preslabe barve. Zelo rumen je bil zavoljo jetrne boleznii.«

In še droben Lenkin spomin: »Iz Ljubljane nas je na Koroško v Šentropert takrat prišel obiskat, ko je vedel, da bo advokat. Še enkrat toliko bi bil ta leta zaslužil, ko bi bil samostojen advokat — tako je sam rekel. Potlej je pa bil le tri leta. Ali se je to izplačalo? Zato ni mogel vkup spraviti nobenega premoženja.«

GLAS 15

Torek, 24. junija 1975

Lahko bi obnovili Riklijevo pot in Poključke Galerije

Prenekateri domači in tuji turisti ne vedo, da je bil Bled že nekaj zelo znan in da so ga radi obiskovali tudi prav petični gostje. Sloves Bleda je ponesel v svet švicarski Nemeč Arnold Rikli, ki je dobro poznal turistično moč termalnih vrelecev in ugodno lego Bleda. Ena njegovih zdravstveno-turističnih terapij je bila tudi vsakodnevna hoja z Bleda do uro oddaljenih Križev, do izvira pitne vode, ki jo je moral vsak pacient prinesiti na Bled in jo potem tudi popiti. Orečeva mama s Poljšice ve povedati, da je vsak dan hodil k izviru tudi takratni gorjanski župnik, ki je bil prav tako prepričan v moč teh izletov in vrelca.

Ne bi bilo napak, če bi se blejski turistični delavci odločili in nekdanjo Riklijevo pot obnovili. Ne bi bilo treba dosti denarja, saj stezo ni težko najti še danes. Pot namreč vodi za blejskim jezerom, pod gradom preko Višc na Mlake in naprej po poglajski gmajni skozi dišeče smrekove in bukovke gozdove na Vrh Plan. Tam se vedno stoji velika skala, ki je nekdanj rabila kot podstavek veliki litoželezni plošči, ki so jo v zahvalo postavili Riklijevi pacienti. Ta plošča je zdaj na Poljšici pri Gorjah. Naprej od skale je pot vodila turiste do Križev, na Orečev rovt, kjer izvira zdravilna voda. Vračali pa so se turisti skozi Debelo peč. Kot rečeno, obnovna te poti ne bi bila ravno draga. Poleg popravila bi bilo treba postaviti morda le nekaj kažipotov.

Druga takšna izletniška točka, ki je nekdanj prav tako privabljala tuje turiste na Bled, pa so Poključke galerije. Pred vojno so bile lepo urejene. Uredilo jih je takratno gorjansko planinsko društvo pod vodstvom Jakoba Jana — Rpečnekovega iz Spodnjih Gorij. V globoke previse skale so bili vdeleni železni drogovi in po mostičkih je bilo moč priti na vrh previsov. Tudi obnovna teh galerij ne bi bila predraga. Nedvomno pa bi marsikoga zanimivost zvalila v ta del. Danes je moč že z avtomobilom priti z Bleda skozi Gorje in Krnico prav pod vznožje. Od parkirnega prostora pa je do galerij le še pol ure peš po poti, ki vodi skozi prijeten hlad bukovih gozdov. Pot bi bilo treba le očistiti in galerije obnoviti. Morda bi postavili še nekaj klopic in nekje cenene bife. Tako bi Bled z okolico spet precej pridobil in k številnim zanimivostim dodal še eno turistično novost. (J. Ambrožič)

Na Jesenicah pri Turističnem društvu Jesenice vsako leto podelijo priznanja v akciji za lepe rože. Tokrat so priznanje poleg ostalih ljubiteljev in gobjteljev rož prejele tudi Ana Lanjšček, Francka Slabe, Ljubica Pristov, Gabrijela Oblak in Fani Turk. — Foto: B. B.

Gorenjski turistični delavci v Bohinju

Sobotnega VI. tradicionalnega srečanja gorenjskih turističnih delavcev v Bohinju se je udeležilo preko sto predstavnikov posameznih turističnih društev s celotnega področja Gorenjske.

Udeleženci zbora so se sredi dopoldneva zbrali pred hotelom Mladinski dom v Bohinju, takoj nato pa so jih gostiteljji popeljali na ogled slapa Savica. Po ogledu slapa, ki je mimogrede povedano, ena od najprivlačnejših ter najbolj obiskanih turističnih točk v bohinjki kotlini, ter kratkem postanku v Savici, so se gostje napotili na kosilo v hotel Zlatorog.

Obisk Vogla je bila naslednja točka v programu, ki so ga gostiteljji pripravili udeležencem srečanja gorenjskih turističnih delavcev. Žal pa

organizatorjem vreme ni bilo ravno naklonjeno, saj je ves čas močno deževalo. Tako si obiskovalci skoraj niso mogli ogledati znanih vogelskih smučarskih terenov.

Sredi popoldneva, ko so se turistični delavci vrnili z Vogla, so Bohinjci za vse udeležence srečanja v hotelu Stane Žagar pripravili bogat kulturni program. Predstavniki Gorenjske turistične zveze ter posameznih občinskih turističnih zvez so ob tej priložnosti še posebej opozorili na pomen vsakoletnih srečanj. Na njih si namreč delavci s področja turizma iz posameznih občin in turističnih društev lahko izmenjajo svoje izkušnje.

Sledil je ogled planšarskega muzeja ter nato večerja in zabava v hotelu Mladinski dom. — jg

Zavod za kulturo in izobraževanje Tržič razpisuje prosto delovno mesto kustosa v muzeju

Kandidat za razpisano delovno mesto mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

1. visoka izobrazba zgodovinske, umetnostnozgodovinske ali sorodne smeri
2. sposobnost samostojnega vodenja delovne enote in njenega razvoja.

Poskusno delo 3 mesece, osebni dohodki po samoupravnem sporazumu. Poleg pismene prijave, dopolnjene z ustreznimi dokazili o strokovni usposobljenosti, naj kandidati predložijo tudi načrt razvoja in vključevanja muzeja za zadovoljitev kulturnih potreb delovnih ljudi in občanov za razdobje 1976—1980.

Nastop službe 1. septembra 1975 ali kasneje (po dogovoru). Pismene prijave sprejema zavod za kulturo in izobraževanje Tržič, Šolska ulica 2, poštni predal 55, do 31. julija 1975.

S stanovanjem zavod ne razpolaga.

Kmetijsko živilski kombinat Kranj
TOZD Komercialni servis z n.sol.o.
Skladišče gradbenega materiala
Hrastje,

vam nudi
5 % popusta

pri nakupu stavbnega pohištva INLES Ribnica.

Izkoristite ugoden nakup!

Potrebe storitvenih obrti

Ker na Jesenicah ugotavljajo, da obrt hudo zaostaja za naraščajočimi potrebami prebivalstva, so uvedli več davčnih olajšav, po drugi strani pa se domenili, da bodo ostreje nastopili proti vsem tistim, ki svoje obrti niso legalizirali, ki torej šušmarijo. Po približni oceni je v jeseniški občini takih delavcev, ki so se zaposlili v družbenem sektorju, v prostem času pa se oprijeli takih del oziroma storitev, za katerimi je največje povpraševanje, okoli 200. To so namreč vsi tisti, ki so svoj postranski

poklic pri ustrezni davčni službi objavili, zanesljivo pa ga ilegalno še naprej opravljajo.

Da je obrt deficitarna, kaže že podatek, da v občini potrebujejo okoli 500 delavcev, ki bi se ukvarjali z obrtnimi storitvami. V jeseniški občini so po metodologiji zavoda za izobraževanje kadrov in produktivnosti dela Novo mesto izračunali potrebno število delavcev v storitveni obrti, seveda ob predvidevanju, da imajo v jeseniški občini enako strukturo prebivalstva kot v Sloveniji. Izračunali so potrebno število delavcev za potrebe prebivalstva in posebej za potrebe turizma. Normativ je določen s potrebnim številom delavcev na 10.000 prebivalcev oziroma na 1000 ležišč za potrebe turizma. Izbrali so le 47 najpomembnejših, ki predstavljajo 80 odstotkov vseh zmogljivosti storitvene obrti. Najbrž izračunano število potreb ni najbolj realno in bi bilo potrebno izdelati natančnejše analize, vendar so podatki izredno zanimivi in prikazujejo velik primanjkljaj v obrti, saj le-ta znaša več kot 45 odstotkov vseh potreb.

V stavbni obrti družbenega in zasebnega sektorja je v jeseniški občini zaposlenih skupaj 169 delavcev, za potrebe prebivalstva in turizma pa bi jih potrebovali kar 173 več. Najbolj primanjkuje zidarjev in fasaderjev, soboslikarjev, instalaterjev, pekarjev in drugih, medtem ko je po tej metodologiji zadosti elektroinstalaterjev.

Na tretji delovni konferenci Zveze kulturno prosvetnih organizacij občine Jesenice, ki je bila minuli teden, so delegati razpravljali in sprejeli program in proračun zveze za leto 1975, poslušali so poročilo o delu za prvo četrtletje ter obravnavali predlog spremembe statuta.

V okviru razprave o programu in proračunu za letošnje leto je bilo izrečenih več kritičnih misli glede na zelo nizke dotacije posameznim društvom oziroma kulturnim organizacijam v občini. Tako letos ZKPO občine Jesenice razpolaga s 590.000 dinarji, od tega znaša 570.000 dinarjev dotacija kulturne skupnosti, 20.000 dinarjev pa naj bi zveza zbrala od dohodkov prireditelj. Za ta denar ima zveza po programu v načrtu 261 prireditev (dramskih prireditev, koncertov, razstav, pro-

Hitro reševanje stanovanjskih vprašanj borcev

Popis, ki je bil v škofjeloški občini izveden pred dvema letoma, je pokazal, da živi na njenem celotnem območju 2987 borcev. Od teh je 18 nosilcev partizanskega spominskega znaka 1941, 864 borcev je v partizanske vrste vstopilo pred 9. 9. 1943. leta oziroma pred 13. 10. 1943. leta, 581 borcev pa se je partizanskemu gibanju priključilo po teh datumih. Ostali so bili sodelavci partizanskega gibanja in partizanskih enot. Poleg teh zajema varstvo borcev še borce za severno mejo v letih 1918 in 1919, posebne kategorije žrtev fašističnega nasilja, žrtve vojnega materiala in civilne žrtve vojne ter kmete borce NOV (izpred 9. 9. 1943) v smislu zakona o starostnem zavarovanju kmetov.

V občini Škofja Loka je 140 uvaževalcev priznavalnin. Tu pa še niso vštete republiške priznavalnine, ki jih je 17. Število prejemnikov tovrstne denarne pomoči se stalno spreminja. Značilno za loško občino je, da je število priznavalnin res dokaj

visoko, da pa se izplačujejo v manjših zneskih. Lani je znašala najnižja stalna priznavalnina 200 din mesečno, najvišja pa 600 din. Letos se je meja najnižje dvignila na 300 din, najvišje pa na 1000 din, vendar se v tej višini doslej še ni izplačevala. Zaposlenim udeležencem narodnoosvobodilnega boja je zagotovljen tudi minimum osebnega dohodka iz delovnega razmerja z zveznim in republiškim dodatkom za borce. V letu 1974 je bilo v občini 58 uvaževalcev zveznega in 91 uvaževalcev republiškega dodatka. Skupaj je bilo v ta namen izplačanih 475.513 din.

Priznavanje svojstva borcev za severno mejo je zaključeno in se o le-teh vodi samo evidenca ter spreminja in nakazuje nadomestila za letni oddih ter znižano vožnjo. Prijav je bilo vloženih okrog 110, ugodno rešenih 72, trenutno pa je na spisku 53 borcev za severno mejo. Pred dvema letoma in še nekaj let poprej je nadomestilo za letni oddih znašalo 600 din na osebo letno, v letu 1975 pa znaša 1070 din. Izdatke regresira republika.

Precej denarja v loški občini namenijo tudi za nekatere kategorije žrtev vojne (žrtve fašističnega nasilja, civilne žrtve in žrtve vojnega materiala, izjemne upokojitve borcev NOV, ki so se narodnoosvobodilnemu gibanju priključili pred 9. septembrom 1943. leta) ter nekatere druge ugodnosti za borce NOV (prispevek s stroški za zdravila itd.). Letos in prihodnje leto pa bodo izvedeni tudi zdravniški pregledi za vse borce NOV.

In kako je v škofjeloški občini z reševanjem stanovanjskih vprašanj borcev NOV? Pri ugotavljanju, kdo ima prednost, da dobi stanovanje, se upoštevajo predvsem naslednja merila: čas udeležbe v NOV, zdravstveno stanje upravičenca in ožjih družinskih članov skupnega gospodinjstva, število družinskih članov, ki jih upravičenec vzdržuje,

ter socialne razmere. Z občinskim odlokom je postavljena nadaljša odplačilna doba v trajanju 20 let in najnižja obrestna mera v višini 2 odstotkov. K vloženim zahtevkom daje svoje mnenje organizacija ZB, rešuje pa jih komisija za zadeve borcev in invalidov pri skupščini občine. Obvezno zbiranje teh namennamen-Obvezno zbiranje teh namenskih sredstev je potekalo v letih 1969 do 1972. Od tega časa dalje pa dotekajo v sklad le še obresti in anuitete od danih posojil. Letno to pomeni 120.000 do 150.000 din. Lani so bila sredstva prenesena v občinski solidarnostni sklad za stanovanjsko gradnjo pri samoupravni stanovanski skupnosti, vendar se bodo še vedno uporabljala v enake namene. V tem času je bilo danih 230 posojil za popravilo ali dograditev stanovanj v višini med 3000 in 40.000 din, kar pomeni skupno 2.144.600 din, kupljenih pa je bilo 29 stanovanj v skupni vrednosti 3.122.334 din. Mogoče je reči, da so za zdaj rešeni vsi najnujnejši stanovanjski problemi borcev NOV iz škofjeloške občine. Za nadaljnje najbolj utemeljene primere pa bodo po vsemu sodeč zadostovala že skromna sredstva, ki bodo še na voljo.

V škofjeloški občini je evidentiranih 152 osebnih vojnih invalidov, 25 mirovnih vojaških invalidov, in 316 družinskih invalidskih upravičencev, med katerimi je tudi pet invalidnih otrok. Za njihovo varstvo je bilo lani namenjenih 4.272.588 din.

V invalidsko varstvo spada tudi klimatsko topliško zdravljenje vojaških invalidov. Zdravstvena služba pošilja, če ugotovi, da je to potrebno, invalide v toplice ali na morje. Zdravljenje traja 21 dni. Sprva je tako zdravljenje uporabilo le manjše število upravičencev, v lanskem letu pa je naraslo. Na okrevanje je bilo namreč poslanih 31 borcev.

J. Govekar

XX. izseljenski piknik

Skupine slovenskih rojakov prihajajo

V nedeljo zgodaj zjutraj, malo po sedmi uri, je na letališču Ljubljana-Brnik pristalo letalo ameriške letalske družbe »World airways«, s katerim se je na obisk v staro domovino pripeljala prva letošnja večja skupina naših rojakov iz ZDA. Le nekaj ur kasneje pa se je na pristajalno stezo brniškega letališča spustilo še drugo letalo z našimi izseljenci iz ameriškega mesta Minesotta. Skupini so na Brniku pričakali predstavniki Slovenske izseljenske matice ter člani znanega ansambla Lojzeta Slaka, ki so se pred nedavnim vrnili z uspešne turneje z one strani velike luže.

»Iz Minesotte je danes v Slovenijo prispelo 460 slovenskih rojakov,« mi je neposredno po pristanku letala dejal vodja skupine, znani ameriški Slovenec, Frenk Tekavc. »Skoraj leto in pol sem zbiral prijave,« je še pristavil.

Svoje sorodnike in prijatelje je na letališču Brnik pričakala velika množica ljudi. Pričakali pa so jih tudi dekleta in fantje v narodnih nošah, ki so prišlekom v gumbnice pripeli rdeče nageljne. Snidenje s staro domovino je bilo zares prirsčno. V domače kraje so se vrnili slovenski rojaki, ki na tujem žive že leta in leta, s seboj pa so pripeljali tudi svoje otroke, njihove vnuke...

»Sreče, ki jo človek doživi ob srečanju z rodno grudo se ne da opisati,« mi je dejal Frenk Tekavc. »Prav zato se iz leta v leto za obisk Slovenije odloča vse več ljudi.«

»Sami v naši organizaciji bo letos prispelo k vam prek 3500 slovenskih rojakov,« je pristavil vodja znane ameriške potovalne agencije Avgust Kollander, ki je v nedeljo k nam prispel komaj za pet dni.

Naj že kar takoj povemo, da se bo skupina iz ameriške Minesotte, ki je k nam prispela v nedeljo, vračala z

brniškega letališča v nedeljo, 13. julija, z največjim letalom, kar jih je doslej pristalo ali vzletelo z letališča Brnik — z orjaškim jumbo jetom boeing 747.

Naslednja večja skupina slovenskih izseljencev iz Kanade bo na letališče Ljubljana-Brnik pripotovala v soboto, 28. junija. Sestavljali jo bodo športniki: nogometaši, odbojkarji in odbojkarice. V različnih slovenskih krajih bodo odigrali po pet tekem.

Vodja skupine, ki bo na ljubljansko letališče prispela v torek, 1. julija, pa je znani slovenski pevec in glasbenik Edi Kenik.

Tudi iz evropskih dežel so napovedani prihodi večjih skupin. V ponedeljek, 30. junija, bodo v Slovenijo, denimo, pripotovali starejši izseljenci iz Holandije. Prihod z vlakom je napovedan za 15. uro.

Iz Slovenske izseljenske matice tudi sporočajo, da bo letos v domovini svojih staršev letovalo tudi večje število otrok iz Hamiltona v Kanadi, skupina prileti z letalom 2. julija, iz Malmöja na Švedskem 7. iz Švice.

Večina rojakov, ki bo v začetku julija na obisku v Sloveniji, se bo seveda udeležilo 4. julija tudi tradicionalnega XX. izseljenskega piknika v Škofji Loki. Zanj je že zdaj izredno zanimanje. Program je skrbno sestavljen, s skupino, ki je prispela na Brnik v nedeljo, pa so prispeli že tudi prvi ansambli naših rojakov iz ZDA, ki bodo sodelovali na prireditvi.

»Torej, na svidenje na grajskem vrtu v Škofji Loki,« mi je ob slovesu na letališču Brnik dejal vodja velike skupine iz Minesotte Frenk Tekavc. »Skoraj vsi smo se odločili, da pri-

J. Govekar

Okrnjena dejavnost ZKPO občine Jesenice

Na tretji delovni konferenci Zveze kulturno prosvetnih organizacij občine Jesenice, ki je bila minuli teden, so delegati razpravljali in sprejeli program in proračun zveze za leto 1975, poslušali so poročilo o delu za prvo četrtletje ter obravnavali predlog spremembe statuta.

V okviru razprave o programu in proračunu za letošnje leto je bilo izrečenih več kritičnih misli glede na zelo nizke dotacije posameznim društvom oziroma kulturnim organizacijam v občini. Tako letos ZKPO občine Jesenice razpolaga s 590.000 dinarji, od tega znaša 570.000 dinarjev dotacija kulturne skupnosti, 20.000 dinarjev pa naj bi zveza zbrala od dohodkov prireditelj. Za ta denar ima zveza po programu v načrtu 261 prireditev (dramskih prireditev, koncertov, razstav, pro-

slav, akademij, komemoracij idr.). Kot so menili razpravljalci, s tem denarjem ne bo moč uresničiti programov posameznih društev in organizacij v celoti, ampak bodo le-ta morala okrniti svojo dejavnost. V razpravi so potem govorili še o problemih v posameznih društvih, o vprašanjih strokovnega kadra, o premajhnem dotoku mladih v društva, o slabem obisku na kulturnih predstavah itd.

Pri pregledu poročila za prvo četrtletje letošnjega leta so ugotovili, da je bilo do 31. marca izvedenih 109 prireditev, od tega 19 dramskih uprizoritev, 16 koncertov; 14 organizacij tujih gostovanj, 12 proslav in akademij, 27 klubskih prireditev itd.

Na delovni konferenci ZKPO občine Jesenice so izvolili tudi delegata za občinsko konferenco SZDL in sicer Joža Varla.

J. Rabič

Na osnovnih šolah Prežihov Voranc in Tone Čufar so imeli prejšnji teden očistevalno akcijo, ko so očistili področje krajevskih skupnosti Sava in Plavž. Pri akciji so jih vodili mentorji šol, turističnega društva in delavci Komunalnega podjetja Kovinar. Na sliki so učenci šole Tone Čufar, ki so se udeležili akcije. — Foto: B. B.

V Komendi urejajo kulturno dvorano

K oživitvi celotnega kulturnega, športnega, družbenopolitičnega in ostalega življenja v Komendi je svoj delež prispevalo tudi kulturno prosvetno društvo »Janez Čebulja«.

Na lanskoletnem občnem zboru, kjer so se zbrali pretežno mladi, so izvolili odbor, kateri se je spoprijel s prvimi organizacijskimi in ostalimi problemi. Manjša aktivnost društva zadnje dve leti je zahtevala veliko dela in sposobnosti. Ključni problem dvorane že vsa leta je bilo ogrevanje. Nabavili so dve novi peči in upajo, da bo s tem problem ogrevanja rešen. Seveda pa s tem niso bili zadovoljni. Bodlo jih je v oči slab zastor, zob časa je uničil zavese na odru, klubski prostor in sanitarije so bile potrebni nujnega popravila in še in še bi lahko naštevali. Odbor na čelu z izredno poštvovalnim predsednikom Tomažem Drolcem je znal pritegniti mladino in ljubitelje kulturno prosvetnega življenja. Veliko večerov je minilo na odru in prav gotovo jim ni žal. Popravili so vsa vrata v dvorani in klubskih prostorih, nabavili nove zavese na odru — zastor je prenovljen. Tudi klubski prostor in knjižnica redno delujeta. Omenimo naj, da je bilo delo opravljeno izključno s prostovoljnimi delom. Saj sredstev, da bi plačevali delo, nimajo. SIKS Kamnik jim je za celotno dejavnost in vzdrževanje namenila le 10.000 din (stari milijon), kar zadostuje komaj za elektriko. Potrebno bo, da začnemo misliti in podpirati tudi kulturno dejavnost izven centra občine, saj smo vsi občani in vsi prispevamo svoj delež za kulturno in ostale dejavnosti v občini.

V pogovoru s predsednikom Tomažem Drolcem smo izvedeli, da želijo v letošnjem letu prenoviti oder, popraviti električno napeljavno ter urediti prostor pred odrom. Omenili so, da streha pušča in da je ob vsakem najmanjšem nalivu v dvorani in na stenah mokro. Tudi strop v klubskem prostoru in sanitarijah je nujno potreben popravljen, kajti v nasprotnem primeru se lahko zgodi tudi nesreča. Potrebno bo (za kar je že skrajni čas), da stanovniško podjetje, katero pobira najemnino, pregleda in popravi škodo, da le-ta ne bo še večja.

Poštvovalnim komendskim kulturnim delavcem želimo, da bi dela, katera imajo v načrtu, napravili do sezone, in da bi nas v prenovljeni dvorani razveseljevali z dobrim kulturnim programom.

Trčil v tovornjak

V četrtek, 19. junija, ob 21.30 se je na Kokrici pri Kranju pripetila prometna nezgoda. Voznik kolesa z motorjem Janez Stipič (roj. 1939) s Kokrice je peljal od Britofa proti Kokrici. Iz nasprotne smeri pa mu je pravilno po svoji desni pripeljal v tovornem avtomobilu Božidar Trelec (roj. 1936) iz Ilovke pri Kranju. Tik pred srečanjem pa je voznik Stipič zapeljal nenadoma v levo pred tovornjak. Le-ta se je umikal in zaviral, kljub temu pa je voznik Stipič trčil v tovornjakovo zadnje levo kolo. V nesreči se je Stipič huje ranil in se zdravi v bolnišnici.

Smrt pešca

V nedeljo, 22. junija, ob 21.20 se je na cesti prvega reda na Hrušici pripetila prometna nezgoda. Štefan Horvat (roj. 1923) s Hrušice je hodil po desni strani ceste od Jesenic proti Hrušici in ob sebi vodil še kolo. Za njim je pripeljal osebni avtomobil, ki ga je vozil Pavel Lotrič (roj. 1930) s Hrušice. V trenutku, ko ga je avtomobil dohitel, je Horvata zaneslo v levo, tako da ga je avtomobil zadela. Trčenje je bilo tako hudo, da je Štefan Horvat umrl na kraju nesreče.

Vozil po levi

V nedeljo, 22. junija, popoldne je voznik mopeda Benedikt Žižmond (roj. 1952) iz Bistrice pri Trzinu vozil po cesti četrtega reda pravilno po svoji desni skozi Bistrico. Pred hišo št. 99 pa mu je nasproti po levi in v cikcak vožnji pripeljal na pony ekspresu Bojan Puškarevič (roj. 1954) s Pristave in trčil vanj. Oba sta padla; Puškarevič ima hujši pretres možganov in se zdravi v jeseniški bolnišnici, voznik Žižmond pa je bil lažje ranjen.

Verižno trčenje

V soboto, 21. junija, ob 14.35 se je na magistralni cesti v Bistrici pri Naklem pripetila prometna nezgoda zaradi prekratke varnostne razdalje. Voznik avtobusa Venčeslav Sedevčič (roj. 1937) iz Litije je vozil v prekratki varnostni razdalji za osebnim avtomobilom nemške registracije Ivana Žapka. Le-ta je zaviral, ker so pred njim drugi avtomobili tudi zavirali. Ko je avtobus od zadaj trčil v avtomobil Ivana Žapka, je tega vrglo naprej in nato na levo stran ceste, kjer je vanj trčil osebni avtomobil, ki je pripeljal pravilno po svoji desni. Žapkarjev avtomobil pa je nato še nadaljeval svoj ples po cesti, tako da so trčili še štirje avtomobili. V nesreči je bil lažje ranjen le en sopotnik Alois Kraxner (roj. 1901) iz Beljaka, škode na avtomobilih pa je za 110.000 din. L. M.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

Karla Ažmana posestnika iz Naklega

se prisrčno zahvaljujemo vsem, ki so se poslovali od njega in ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti in vsem, ki so mu poklonili vence in cvetje. Zahvaljujemo se tudi za izraženo sožalje. Posebno se zahvaljujemo dobrih sosedom, pevcem, g. župniku iz Dupelj, g. dr. Stanku Novaku za zdravljenje in za govor RK Naklo

Žalujoči: žena, sinovi, hčerki, vnuki, bratje, sestre ter ostalo sorodstvo.

Naklo, 23. junija 1975

Prepotreben asfalt

Vaščani Zbilj že dalj časa postavljajo zahtevo po asfaltiranju ceste II. reda na odseku Jeprca-Zbilje. Slabo vzdrževana makadamska cesta je postala za občane novega naselja prava nadloga, saj se zaradi gostega prometa nenehno proti hišam valijo oblaki prahu. Odsek ceste je tudi slaba »usluga« kampaingu »Smlednik« v Dragočajni, saj prenekaterega tujega gosta odvrne od obiska, čeprav ga kažipotni pravilno usmerjajo. Vsa prizadevanja občanov so bila dosedaj brezuspešna, čeprav so pripravljene del denarja za asfaltno prevleko prispevati tudi sami. -fr

Prehode so označili

Delavci Cestnega podjetja iz Ljubljane so končno označili tudi vse cestne prehode v Medvodah in tako vsaj za nekaj časa poskrbeli za večjo varnost pešcev. Po dolgem času so ponovno označili tudi cestni prehod pri zdravstvenem domu, kjer je bilo zaradi hitrega prometa prečkanje ceste zelo nevarno. -fr

Spravilo sena in obiranje ribeza

V okolici Bleda in Gorij živinorejci hitijo spravljati seno. Letos ga je precej, le vreme jim nagaja. Tisti, ki nimajo kozolcev, trave skorajda niso mogli posušiti. In ker so redki, ki imajo silose, imajo nekateri nemalo težav s spravilom. Vendar kaže, da bodo do konca tega meseca travnike pokosili in krmo pospravili. Že v začetku prihodnjega meseca pa se bo začelo obiranje črnega ribeza. Čeprav je v začetku maja kazalo, da bo letošnja bera ribeza slaba, se je po dežju močno popravil.

J. Ambrožič

Zahvala

Nepričakovano nas je za vedno zapustil naš ljubljani mož, ata, tast, stari in prastari ata

Anton Hvalica

V prerani grob smo ga položili v soboto, 21. 6. 1975, na pokopališču v Trzinu.

Vsem, ki so mu v kratkotrajni bolezni pomagali, ga spremili na zadnji poti ter njegov grob okrasili z venci in cvetjem, se najtopleje zahvaljujemo.

Vsi njegovi

Zahvala

Ob boleči izgubi mojega moža, očeta

Franca Štefeta dimnikarski mojster v pokoju

se iskreno zahvaljujemo za spremstvo na zadnji poti: Dimnikarskemu podjetju Kranj, občinski gasilski zvezi Kranj, prostovoljnemu gasilcem Olševek, podjetju Jesenice - Transportu in vsem sodelujočim ostalim društvom. Iskrena zahvala sosedom in vsem darovalcem cvetja. Lepa hvala tudi zastopniku gasilske zveze občine Kranj, poveljniku gasilske čete Olševek in tov. Šlapanju Niku, ki so vsi globoko občuteno orisali lik blagega pokojnika. Hvala tudi g. kaplanu za opravljeni pogrebni obred.

Žalujoči: žena Jožica, sin Franci z družino, sin Drago, hčerka Zorka, stara mama Ana in vsi ostali sorodniki.

Kranj, 20. junija 1975

Zahvala

Ob nenadomestljivi izgubi našega očeta in starega očeta

Valentina Noča

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem in znancem za nesebično pomoč, poklonjeno cvetje, izraženo sožalje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Prisrčna hvala č. duhovniku za pogrebni obred in za čustvene poslovilne besede in pevcem Društva upokoencev za ganljive žalostinke.

Vsem še enkrat naša iskrena hvala.

Žalujoči: hčerki Emi in Ančka z družinama, sin Tine z družino ter sinova Franci in Miro

Kranj, 20. junija 1975

Ljubljanska banka

Od 7. 6. 1975
obresti
od deviznih vlog
samo v devizah

7,5% 9% 10%

za vloge na vpogled

za vloge, vezane
nad eno leto

za vloge, vezane
nad dve leti

Obresti pripisujemo v tisti valuti, ki je naložena na deviznem računu ali devizni hranilni knjižici

Ropret in Grajzer odlična

V nedeljo sem si ogledal v Lamsu v Švici 127 km dolgo cestno dirko za mladinsko svetovno prvenstvo. Nastopilo je 135 tekmovalcev iz 28 držav. Zmagal je Visantili (Italija) 3:16,36; 2. je bil Nizozemec Verstilen, 3. Masuco (Italija), oba v času zmagovalca, 4. Franzet (Nizozemska) 3:17,14. Naša kolešarja Ropret in Grajzer sta pripeljala v cilj v času četrtovrščenega (Grajzer 13., Ropret 27.). Ekipno je bila Jugoslavija 7. Ostali naši tekmovalci Udovič, Marinkovič, Polončič in Bulić pa so odstopili zaradi padcev. Proga je bila namreč zelo ozka, z netipnimi ovinki in manjšimi vzponi, kratka, tehnično zelo zahtevna. Ropret in Grajzer sta vozila zelo dobro; prvi je tudi večkrat z nekaj

tekmovalci pobegnil od glavnine, toda športna sreča mu ni bila naklonjena in je bil vsak beg zaman. V naslednjih dneh naše tekmovalce čakajo nastopi še na dirkališču in ekipna vožnja na 660 km dolgi progi. F. Hvasti

Majnikov slalom pri Češki koči

Jezerški smučarski delavci so v nedeljo organizirali na smučišču nad Češko kočjo tradicionalno tekmovalje v slalomu v spomin na Ferda Majnika, predvojnega smučarskega učitelja in padlega borca NOB. Poleg slovenskih smučarjev so na tekmovalju nastopili tudi tekmovalci iz dveh avstrijskih klubov.

Vrstni red - člani: 1. Jure Lovšin (Olimpija), 2. Luka Karničar (Jezerko), 3. Ivan Mihovilovič (Transturist), starejši mladinci: 1. Boris Strel, 2. Stojan Vodopivec, 3. Sašo Mlakar (vsi Transturist), mlajši mladinci: 1. Mišo Obersteter (Olimpija), 2. Tomo Virk (Akademik), 3. Tomaž Cerkovnik (Akademik), članice: 1. Barbara Pikon (Radovljica), 2. Boža Fon (Bled), mladinke: 1. Polona Oblak (Transturist), 2. Breda Juvančič, 3. Anja Zavadlov (obe Olimpija). A. Karničar

Letos drugače

Tekmovalje v II. zvezni vaterpolski ligi se bo začelo 9. julija. Tokrat se bodo vsi ligaši najprej pomerili na dveh izbirnih turnirjih. Na vsakem bo sodelovalo 6 ekip, od katerih se bodo prve tri uvrstile v A skupino, ki bo igrala nato v dvo-krožnem ligaškem sistemu. Turnirja bosta od 9. do 13. julija v Kopru in Vrnjački Banji. V Kopru bodo igrali: Triglav, Koper, Delfin, Jedinstvo, Bečej in Hvar, v Vrnjački Banji: Mladost, Riciera, GOČ, Senta, ŽAK in Vojvodina. J. J.

Pionirji LTH gorenjski prvaki

V finalni tekmi za pionirskega prvaka Gorenjske sta se med tednom pomerila prvaka skupin gorenjske pionirske lige. Zmagal je LTH, ki je odpravil v podaljšku ekipo Primskovega s 6:5 (0:0, 1:1), in tako postal letošnji prvak Gorenjske za pionirje. P. Novak

V soboto bi morala biti v Kranju na stadionu Stanka Mlakarja nogometna tekma veteranov kranjskega Korotana in Slovana iz Ljubljane. Žal gostov ni bilo, tako da so se med sabo pomerili domačini. Zmagala je ekipa v modrih dresih z 2:0. - Foto: M. Živulović

Športne igre delavcev elektrogospodarstva

Od 26. do 28. junija bodo v Kranju tradicionalne in hkrati jubilejne, dvajsete športne igre delavcev elektrogospodarstva Slovenije. Kranjski delavci podjetja Elektro so tokrat že tretjič organizatorji tega srečanja. Svečan začetek letošnjih iger, na katerih se bo zbralo okrog 800 delavcev iz vseh elektropodjetij

Slovenije, bo v četrtek, 26. junija, ob 17. uri na stadionu Stanka Mlakarja v Kranju. Na stadionu bodo potem dva dni potekala tudi vsa atletska tekmovanja. Športne borbe v kegljanju bodo na kegljišču kegljaškega kluba Triglav, v balinanju na balinišču ŠD Borec, v namiznem tenisu pa v kranjskih šolah. A. Ž.

Solidna igra gorenjskih predstavnikov

Tudi po 6. kolu II. mladinske slovenske košarkarske lige na vrhu lestvice ni prišlo do bistvenjših sprememb. Mladinci Trnovega iz Ljubljane so še edina neporažena ekipa v tekmovalju, na drugi strani pa mladincem kranjske Save se ni uspelo zmagati. Sicer pa gorenjski predstavniki v tekmovalju, ekipe Kladivarja, Kroja in Jesenic igrajo solidno, ekipi Senčurja, ki letos prvič nastopa v tekmovalju, pa manjka izkušnje.

Izidi tekem gorenjskih predstavnikov: 4. kolo: Sava : Senčur 64:68

(31:27), Kroj : Kladivar 63:69 (29:31), Jesenice : Trnovo 41:64 (10:30); 5. kolo: Kladivar : Jesenice 74:47 (38:24), Prule : Sava 74:59 (37:33), Senčur : Kroj 55:92 (33:40); 6. kolo: Sava : Domžale 27:67 (16:37), Kroj : Prule 73:47 (23:29), Jesenice : Senčur 104:46 (46:18), Trnovo : Kladivar 61:58 (28:28).

V vodstvu je Trnovo pred Kladivarjem in Domžalami, Kroj je četrty, Jesenice pete, Senčur ter Sava pa sta na predzadnjem oziroma zadnjem mestu. -bb-

Mednarodna regata na Bledu

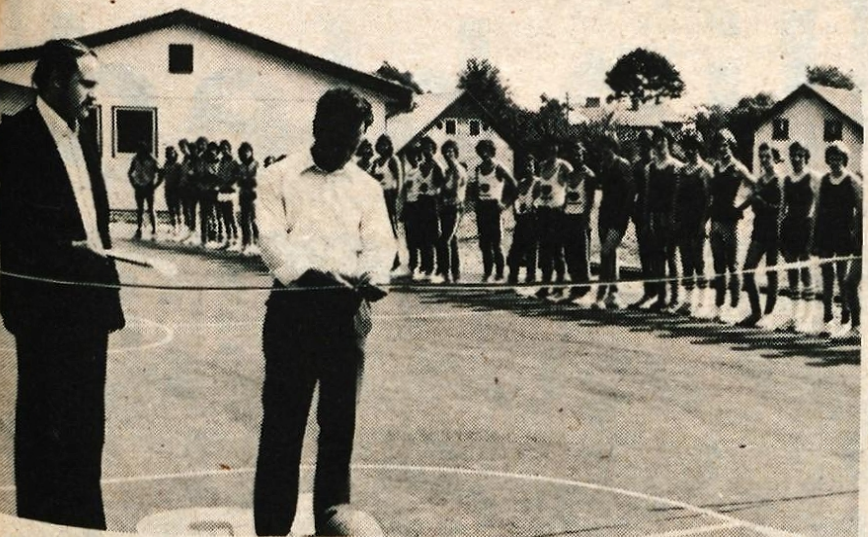
Našim 18 odličij

Na Bledu je bila v soboto in nedeljo 23. mednarodna veslaška regata. Tekmovalo je prek 400 veslačev iz devetih držav oziroma iz 22 jugoslovanskih in iz 24 tujih klubov. Naši veslači so osvojili šest zlatih medalj (tri člani in tri mladinci) šest srebrnih (dve člani in štiri mladinci) in šest bronastih medalj (dve člani in štiri mladinci). Naši veslači so se uspešno odrezali tudi v tako imenovanem velikem finalu. Boj članskih osmercev se je končal z zmago češkoslovaškega čolna. Drugi je bil čoln šibeniške Krke, tretji pa čoln reškega Jadrana.

Radovljiška ekipa prva

Pod pokroviteljstvom občinskega sveta zveze sindikatov Radovljica je bilo od petka do nedelje v festivalni dvorani na Bledu 27. republiško sindikalno prvenstvo v šahu. Organizator prvenstva je bilo šahovsko društvo Lesce. Nastopilo je 18 moštev. Predzadnje kolo tekmovalja pa je obiskal tudi svetovni prvak Karpov.

Na letošnjem tekmovalju je slavila zmago radovljiška ekipa v sestavi Roblek, Petek, Kaše, Mali, Matjašič in Perović.

Slavje Stražiških košarkarjev

Ob prazniku krajevne skupnosti Stražišče so v soboto košarkarji Save izročili namenu novo košarkarsko igrišče. Novi objekt je za stražiško košarko izrednega pomena, saj dosedanje igrišče pri OŠ Lucijana Seljaka ni več zmoglo zadostiti naraščajoči aktivnosti košarkarjev z desnega brega Save. Pri gradnji igrišča so KK Savo podprle delovne organizacije Sava in IBI, Športno društvo Sava, TKS Kranj ter Ljubljanska banka - poslovna enota Kranj, k sami izgradnji pa so

levji delež pridali člani KK Sava s prostovoljnimi delom; med najbolj prizadevnimi sta bila nedvomno podpredsednik kluba Rudi Hlebec in tajnik ter blagajnik kluba Polde Podlogar.

Igrišče je namenu predal predsednik kluba Vule Cicmil, takoj po otvoritvi pa sta se na turnirju pomerili mladinski vrsti Triglava in Save. Zmagalo je moštvo Triglava s 56:52 (30:28). V drugi tekmi pa sta nastopili pionirski vrsti KK Save. -bb-

šport med vikendom

KOŠARKA - Triglav je že izgubil drugo tekmo na domačem igrišču in si s tem močno poslabšal upe, da bi osvojil prvo mesto kot je bil cilj kranjskega ligaša v SKL 1-A ob začetku prvenstva. Tokrat so Kranjčani doma izgubili povsem zaslužno z ekipo Novoteksa s 67:69 (31:32). V SKL 1-B pa so Jesenice in Ljubljani premagale istoimensko ekipo 66:64 (21:36). V ženski republiški ligi je Kroj odpravil Marles 56:46 (23:25), Kladivar pa je doma izgubil z Olimpijo 51:80 (16:37).

ATLETIKA - V Beogradu je bil finale atletskega pokala Jugoslavije, na katerem sta prvo mesto osvojila pri moških Crvena zvezda, pri ženskah pa Partizan iz Beograda. Na tekmovalju so sodelovali tudi nekateri atleti kranjskega Triglava, vendar niso dosegli kakšnih vidnejših uspehov. Se najbolj se je izkazal Darko Prezelj, ki je v skoku v višino dosegel z 205 cm osebni rekord. V ekipnem tekmovalju je v ženski konkurenci Triglav zasedel 20. mesto.

SMUČARSKI SKOKI - V okviru praznovanja občinskega praznika Ljubljana-Šiška je ljubljanski Ilirija v soboto in nedeljo izvedla več tekmovalj za vse kategorije od članov do cicibanov. Hkrati pa so odprli tudi dve novi pionirski plastični skakalnici, in sicer v Selah in v Guncljah. Pri članih je zmagal Blaznik (Ilirija), Kranjčan Gorjanc je bil 6. Med starejšimi mladinci je bil 1. Kajzer (Ilirija), 2. pa je bil Kejzar (Triglav). Med mlajšimi mladinci so imeli daleč največ uspeha tekmovalci organizatorja. Zmagal je Anžel, ki je postavil tudi nov rekord 35-metrске plastične skakalnice. Skočil je namreč kar 40,5 m. Pri starejših pionirjih je bil zmagovalec Tepež (Ilirija), 5. mesto pa je osvojil Kranjčan Bizjak. Na otvoritveni tekmi v Stahovici-Selo je pri cicibanih zmagal Kavčič (Ziri), pri mlajših pionirjih Krolnik (Ziri) ter pri starejših pionirjih Bajc (Ilirija). Na tekmi v Guncljah je bil pri cicibanih zmagovalec Osvald (Jesenice), pri mlajših pionirjih Us (Ilirija). J. J.

POVEČANA PROIZVODNJA OMOGOČA ZA 12 % NIŽJE PROIZVODNE CENE ZA

- okna
- omarice za PVC rolete
- notranja vrata
- zidne podboje

EDINSTVENE PREDNOSTI STAVBNEGA POHIŠTVA VAŠE JELOVICE

- kvalitetne surovine
- sušenje v avtomatskih komorah
- kvalitetni impregnacijski materiali in lepila
- dobro tesnenje
- pokrito enoročno okovje za vertikalno in horizontalno odpiranje
- kontrola in testiranje na lastni ALCO napravi
- zaščitna embalaža

PRIJATELJU - ŠIROKO ODPRTA NEPOKLICANEMU - ČVRSTO ZAPRTA OKNA IN VRATA - JELOVICA

JELOVICA

poslovalnica Škofja Loka, Kidričeva 58

Gozdno gospodarstvo Bled, n.sol.o.

TOZD Gozdarstvo Bohinj, n.sub.o. Bohinjska Bistrica

objavlja prosti delovni mesti

1. pomočnika vodje lesnega skladišča v Bohinjski Bistrici
2. pomočnika vodje gozdnega revirja Bistrica

Pogoji: za obe delovni mesti se zahteva poklic gozdarski tehnik z 2-letno prakso v gozdni proizvodnji. Poskusno delo traja 1 mesec.

Kandidate vabimo, da s prijavo predložijo dokazila o izpolnjevanju pogojev. Prijave pošljite najkasneje v 15 dneh od dneva objave na naslov: Gozdno gospodarstvo Bled, 64260 Bled, Ljubljanska c. 19.

Športni delavci Kranja o objektih družbenega standarda

Pred dnevi je bil v Kranju zbor športnih delavcev kranjske občine, kjer so razpravljali o programu izgradnje objektov družbenega pomena v kranjski občini. Na zboru so med ostalim sprejeli naslednje sklepe:

1. Športni delavci Kranja v celoti podpiramo mandatni program izgradnje objektov družbenega standarda za potrebe delovnih ljudi in občanov, ki ga je sprejela skupščina občine Kranj v novembru lani.

2. Obvezujemo se, da bomo aktivno sodelovali tam, kjer živimo in delamo ter prepričevali posameznike in javno nastopali na zborih delovnih ljudi z utemeljitvami, da naj tudi delovni ljudje, zaposleni v organizacijah združenega dela, temeljnih organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih skupnostih, na zborih delavcev rečejo svoj »da« za izgradnjo družbenih objektov v naši občini.

3. Priporočamo nosilec programa in skupščini občine, da ostane delitveno razmerje sredstev za izgradnjo družbenih objektov nespremenjeno, predvsem pa se sredstva za te potrebe ne smejo zmanjšati.

4. Predlagamo telesno-kulturni skupnosti Kranj, njenemu izvršnemu odboru in strokovni službi, da prične intenzivno delati in pripravljati vso potrebno gradbeno dokumentacijo za takojšnji pričetek izgradnje večjega športnega objekta. Za ta dela pa naj se uporabijo tista sredstva TKS Kranj, ki so bila namenjena že v letu 1974.

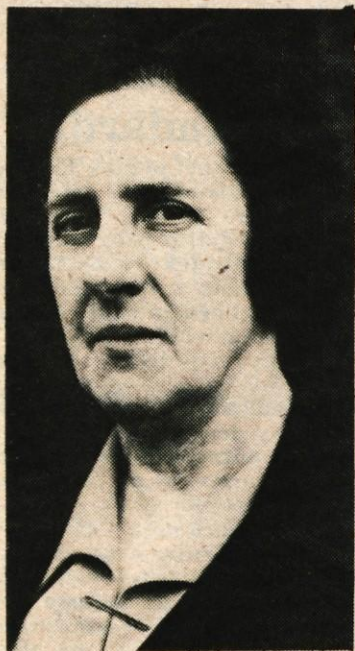
5. Udeleženci menimo, da bi se v takšnem ali širšem sestavu ponovno srečali, kjer bi pripravili program akcij s ciljem, da bo izgradnja športnih objektov čim cenejša.

Lep uspeh Mežnarja v Prilipah

AMD Brežice je pred 3000 gledalci v Prilipah pri Brežicah organiziralo tretje mednarodne dirke v motokrosu za »Nagrado Brežic« v razredu do 250 ccm in pa dirko za državno prvenstvo mladih mopedistov (do 50 ccm). Nagrado Brežic je osvojil Madžar Nemeth, čeprav je bil na treningu najhitrejši madžarski prvak Kis, ki pa je na tekmi padel. Najboljši Jugoslovan je bil Segula na petem mestu. Med mopedisti je lep uspeh dosegel Tržičan Mežnar, ki je bil drugi. Rezultati: do 250 ccm: 1. Nemeth (Madžarska) 30 točk, 2. Mori 24, 3. Vetemati (oba Italija) 20, 4. Czuni (Madžarska) 13, 5. Segula 10, 9. M. Vesenjark 10. Sinkovec (vsi Jugoslavija); do 50 ccm (nacionalni razred): 1. Drlin (Koper) 20, 2. Mežnar (Tržič) 15, 3. Mihele (Orehova vas) 14, ... F. P.

1+3

Kolektiv Veletrgovine Živila Kranj je v soboto slavil pomembno delovno zmago. V Naklem so odprli nova centralna skladišča, hkrati pa so proslavili 30-letnico osvoboditve, 25-letnico obstoja podjetja in 20-letnico samoupravljanja v podjetju. Ob tej priložnosti so članom kolektiva, ki so najdlje v podjetju, podelili priznanja in nagrade. O tem, kakšni so bili začetki trgovine v kranjski občini, in kakšen je bil razvoj trgovske dejavnosti do danes, smo se pogovarjali s tremi nagrajenci.

Marija Bevc, poslovodnica trgovine Živila Kranj v Kamni gorici:

»Nikdar mi ni bilo žal, da sem se odločila za trgovski poklic. Čeprav mi le še 5 let manjka do pokojnine oziroma dobre tri leta do starostne, še vedno lahko in rada delam. V podjetju Živila sem, lahko bi rekla, vse od ustanovitve. Prej sem bila sicer zaposlena v podjetju Koloniale Bled. Potem pa se je to podjetje združilo s podjetjem Živila Kranj. Od vsega začetka sem bila za združitev, saj sem videla v večjem in močnejšem podjetju tudi hitrejši razvoj in boljše delovne pogoje. V vseh teh letih, odkar sem zaposlena v trgovini, se je v naši stroki veliko spremenilo. Če pomislim samo na našo trgovino v Kamni gorici. Res, da je bolj majhna, vendar smo jo preuredili v samopostrežno, tako da bo še vrsto let ustrezala kupni moči prebivalcev tega dela radovljiške občine. Zdaj, ko smo dobili nova skladišča, sem prepričana, da bomo tudi v Kamni gorici velikokrat še bolje založeni z raznovrstnim blagom.«

Franc Mrak, vodja poslovne enote Prehrana TOZD Veleprodaja v Živilah:

»30 let že delam v trgovini in od vsega začetka v današnjem podjetju. V podjetju sem začel kot šef skladišč, potem sem bil do 1965. leta trgovski potnik, zdaj pa že deset let delam na vodilnem delovnem mestu. Čeprav smo imeli nič koliko težkih trenutkov, mi ni bilo nikdar žal, da sem ostal v podjetju. Spominjam se, kakšni nevzdržni delovni pogoji so bili v trgovini pred 30 leti. Takrat smo vsi skupaj, če je bilo

treba, dan in noč razkladali blago iz vagonov. Danes se delo trgovca v samopostrežni trgovini težko primerja z nekdanjo klasično. Res je, da trgovinski dejavnosti splošni razvoj pri nas po vojni ni bil vedno najbolj naklonjen in da smo imeli in še imamo vrsto težav. Res pa je tudi, da smo veliko naredili. Če samo pomislim na obnovljene in novozgrajene moderne trgovine. No, zdaj smo končno dobili še prepotrebna skladišča. V primerjavi s prejšnjimi so veliko večja in modernejša, vendar menim, da bodo že čez kakšnih pet let spet premajhna, če bo šel razvoj tudi v prihodnje tako hitro naprej. Toda, ker so grajena tako, da jih bomo po potrebi lahko razširili, čez leta ne bomo imeli takšnih težav kot zdaj. Škoda je le, da nam je kljub splošni pomoči in naporom kolektiva zmanjkalo denarja, da sedanjih skladišč nismo mogli v celoti opremiti.«

Lojzka Kapš, poslovodnica v trgovini Storžič na Kokrici:

»Že kar lepo vrsto let opravljam trgovski poklic. Še tri leta imam do pokojnine, vendar še ne bom šla v pokoj, če bom le zdrava in če me bodo v podjetju le hoteli. Čeprav je trgovina na Kokrici zaradi hitre širitve kraja že premajhna in bi bilo treba misliti na razširitev, rada delam v tej trgovini. Včasih so seveda tudi težave, kot pač v vsaki službi ali poklicu. Vendar zdaj, ko smo dobili nova skladišča, bomo marsikdaj lahko bolje založeni. Nič kolikokrat se je v zadnjih letih zgodilo, da nam niso mogli dobaviti vsega blaga, ki bi ga potrebovali. Bili smo preveč razdrobljeni. Zdaj bo prav gotovo bolje. In od novih skladišč ne bodo imeli korist le prebivalci kranjske občine, marveč vsi na Gorenjskem.«
A. Žalar

Svoboda nam ni bila prinesena na konicah tujih bajonetov

Nadaljevanje s 1. strani

tovariš Marinko, ki obenem ni pozabil omeniti, da so sleherno območje odlikovale nekatere pomembne posebnosti. V kamniško-domžalski regiji, denimo, je sovražnik prvič spoznal moč in čvrstino NOB, saj sta sistematično širjenje socialne demagogije in preizkušen program zastraševalnih represalij (požigi, izsiljevanje, streljanje talcev ipd.) popolnoma zatajila. Nemci so pač imeli opravke s trdno, enotno politično tvorbo, prekaljeno v mnogih poprejšnjih preizkušnjah, ki jih je jedro te tvorbe, KP, zmeraj odločila sebi v prid.

Razloge, da so jugoslovanski narodi kot prvi v zasedeni Evropi sprožili vstajo, in sicer že leta 1941, ko je Hitlerjeva Nemčija še povsod nizala zmage ter uspešno prodirala v Sovjetsko zvezo, velja iskati v štirih bistvenih posebnostih, je nadaljeval Miha Marinko. Prvi dve sta zelo nasen program naše partije o nacionalnem vprašanju in dosledno kljubovanje fašizmu; tretja so absolutno samostojne odločitve vrhov KPJ od trenutka Titovega prenosa njenega vodstva iz emigracije v domovino naprej, torej od trenutka odprave neposrednega vpliva Moskve, četrta pa lastne, neodvisne ocene »nenapadalnega pakta Hitler - Stalin«, ki ne priznavajo slepe poslušnosti Kremlju. Jugoslovansko pojmovanje nesrečnega pakta je dopuščalo, da dokument nemara res koristi Sovjetski zvezi kot državi, vendar ne izključuje borbe zoper nacizem, zoper peto kolono in zoper kolaborantsko vladno v Beogradu.

Miha Marinko je zatem omenil poskuse tujih, SFRJ nenaklonjenih elementov, ki bi radi izničili delež jugoslovanskih narodov v enotnem spopadu s fašistično koalicijo. Tega ne bomo dovolili. Ni nas mogoče postavljati ob bok gibanjem, vzniklih šele v obdobju, ko o zlorabi nacizma ni nihče več dvomil. Jugoslaviji svoboda ni prinesena na konicah bajonetov sovjetske armade in nedopustno je, da najhuje potvarjajo zgodovinsko resnico prav mejaši, katerih čete so tri leta zasedale del našega ozemlja in ki niti danes ne priznavajo enakopravnosti Makedoncev.

V podkrepitev svojih izvajanj je tovariš Marinko povedal, kako so na seji politbiroja CK KPS pred natančno 34. letj, 22. junija 1941 (isto jutro je Wermacht prestopila meje Sovjetske zveze!), ustanovili Glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet. Do legalizacije NOB je potemtakem prišlo še preden so iz sovjetske prestolnice poslali poziv vsem komunističnim partijam, naj se pridružijo nacionalistični pomoči napadeni zibelki socializma...

Srečanje v Domžalah so s kulturnim sporedom popestrili pevci, recitatorji in glasbeniki. Popoldan je dobro razpoloženim prišlekom igral instrumentalni ansambel Kovinar, odev nepozabnega vzdušja pa so prireditelji prelili tudi v pozdravno pismo, poslano predsedniku republike, maršalu Josipu Brozu-Titu.

I. Guzelj

Oddelki ekonomske šole ostanejo v Radovljici

V petek smo obširno poročali o sredinem sestanku predsedstva skupščine gorenjskih občin v Kranju, kjer so obravnavali probleme in smernice razvoja srednjega šolstva na Gorenjskem. Zapisali smo, da v Radovljici delujeta dva oddelka ekonomske srednje šole in da se je predsedstvo strinjalo, da se zaradi neurejenega financiranja (ker ima radovljiška občina premalo sredstev) ta dva oddelka z novim šolskim letom prešolata v Center srednjih šol na Jesenicah.

Jože Rebec z radovljiške občinske skupščine pa nam je sporočil, da o prešolanju ni bilo govora in da se oddelka ne bosta prešolala v Center srednjih šol na Jesenice. Nasprotno. V prvi letnik ekonomske srednje šole se je že iz radovljiške občine vpisalo 34 kandidatov. Sklenili so, da bodo vse sprejeli in da bo pouk v prihodnjem šolskem letu v vseh oddelkih (prvem, drugem in tretjem letniku) potekal v Radovljici. Prav tako pa bo v prihodnjem šolskem letu potekal pouk v okviru Šolskega centra Radovljica v prvem letniku pedagoške gimnazije.

A. Ž.

Z občudovanjem in spoštovanjem so si mimoidoči ogledovali novi Spomenik borbe in dela, ki je plod zamisli blejskega partizana, pisatelja in kiparja Toneta Svetine. — Foto: F. Perdan

lip bled

TRGOVINA

na Rečici, tel. 064 77 328
vam nudi

5 — 20 % popusta do 30. junija

pri nakupu najkvalitetnejšega
stavbnega pohištva
lastne proizvodnje

potrošniški kredit brez porokov

Trgovina je odprta vsak dan od 6. do 14. ure
ob torkih do 18. ure in sobotah do 12. ure.

LIP BLED
lesna industrija
Ljubljanska c. 32
tel. 064 77 384

Delovni program tržiške občinske skupščine

Predsedstvo tržiške občinske skupščine je v začetku junija razpravljalo o delovnem programu skupščinskih zborov in organov skupščine za čas od 1. junija do konca letošnjega leta. Program, sicer okvirni, saj bodo sprotne naloge terjale dopolnjevanje, je bil soglasno sprejet na zadnjem zasedanju skupščinskih zborov. V programu je natančno opredeljeno, o katerih vprašanjih bodo zbori razpravljali na skupnih zasedanjih in o katerih na ločenih. Junjsko zasedanje je bilo zadnje pred počitnicami, saj se bodo

zbori prvič po počitnicah sešli na delovno sejo septembra. Avgust bo sicer izjema, vendar bo ta mesec le slavnostno zasedanje v počastitev občinskega praznika. Med predlagatelji razprav o posameznih problemih se najpogosteje pojavlja izvršni svet skupščine in njegove komisije, razen njega pa še predsedstvo skupščine, odbor za gradnjo šol in vrtcev, iniciativni odbor za gradnjo doma upokojeencev, skupna komisija za štipendiranje, skupščine in izvršni odbori samoupravnih interesnih skupnosti itd.

-jk